

Ozan Türk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.05.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ozan Türk

..

A-bilmek

Dışarıda çok ışık var
biraz müzik ve karanlıkla yetinebilirim
Özlenmiş olmanın doygunluğuyla,
uyuyabilirim

Hiçbir sabah ruzgarı
nefesin kadar içimi ferahlatmadı
Tok uyuyup
nefesine aç ve hevesli uyanabilirim

Yeni güne saçlarınla tutunup
Deniz bekleyen dört gözümü feda edebilirim
Kurak ve beyaz tenini
Dudaklarımla işleyip

Gözlerine karanlık bir gecede
İki kurtuluş yıldız gibi sarılıp
Artık yapabilirim.

Ozan Türk

Açtım Perdemi

Açtım perdemi
Girsin ruzgar içeri
Girsin istediği gibi
Soğuk algınlığı da neymiş
Ben bir kere sıcak almışım içime

Hem de öyle bir sıcak ki
Binlerce kıştan gelmiş...

Ozan Türk

Ada,gece deniz ve bir de sen gerek

Son ada vapurundan görülen
Deniz gibiydi gözlerin;
Şu uzun uzun dalınıp gidilen hani,
Şiddetli ruzgar altındayken
Sigara yaktıran
Ve iç çektirerek aldırın nefesi...

Yok mudur
Son ada vapurundan görülen deniz,
O,
Gece görülen hani;
O, bin türlü sırrın ayyuka çıkmış hali,
Fırtına dolu bir sinir ve kibir,
Kıyılara küfreden dalga hani...

Aynı
Son ada vapurundan görülen,
Deniz kadar
Sabahları sahte!
Gece,
Gece görülmeli gözlerin...

Ozan Türk

Adım Sesi

Ruzgar pes ederken saçları çıktı ortaya
Geri döndü büyük dalgalar

Gülümserken,
Köy kızları çakıl taşlarını fırlatıp uzaklara
Koştular etekleri mavi,etekleri tan rengi koştular

Sabahın kuş sesleri ama sabahın
Ruyalarına indiler
Ve

Merhaba dediğinde sevgilim
Yalın ayak koştu dikenlikte çocuklar
Çırlıçıplak, dağlara çıktılar
Sevdiler ve özlediler gülüşmeyi
Hiç hasret kalmayacakları çiçekleri özleyeceklerini anlamadıkları an gibi bir an

Nefesini alıyordu bizler sınıfına saygısından
Dokunaklı bir keman taksimi sevgilim
Nefesini veriyordu
Yüzyıllar dökülüyordu dudaklarından

Sevgilim...
Her baktığında bana
Köy kızları,etekleri ve dalgalar
Çocuklar bilmeyen soracak olan çocuklar
Sevgilim her dokunduğunda
Bir ince saz
Attığım her yalnız adıma sövüyor
Yüzyılları döküyor
Yanı başımda duyduğum her adım sesi.

Ozan Türk

Ağmalı saatler

Haydi kalk
Bak
Sabahın kaçdır sende
Haydi kalk
Kimseler uyanmamıştır daha yaşadıklarında

Bu saatleri insanın
Yaşadıklarının ağma vaktidir
Şimdi gülebilirsin içinden gelen yere bakarak
İçinden geldiği gibi

Bu ağma saatleri yaşadıklarının
Bu yıldızları seyre dalmışlardır ömrünün yıldızları
Haydi kalk
Bak saatin kaçı oldu sende
O sıcak yatağını bırak
Kalk
Ve gül içinden geldiği gibi
İçinden gelen yere bakarak hem de
Gül şimdi bu ağmalı saatlere...

Ozan Türk

Ah Emrah

Saniyeler vardı kalkışına trenin
Bir kaç saniye daha sonra
Çalacaktı sızlatıcı sireni yalnızlığın
Büyük veda öncesi bende mutlu değildim hiç...

Bir kaç saniye önceydi
Yüksek güverteli gemilerden el sallayamayışım
Çok az zaman sonra gidiyordum
Yaşlı bir cadının büyü yaparkenki sesi gibi
Duyacaktım siren sesini
Bende mutlu değildim hiç

İnsanlık tarihinin en büyük yalnızlığından yorgunluk
En kötü riyasından hastalık kapmıştım sanki
Büyük düşe veda edip
Gidecektim
Bir kaç saniye vardı
bende hiç mutlu degildim...

Ağlamayacaktım sözüm kendime
Ah Emrah
Ah Cem Karaca...

Ozan Türk

Altı renk

Çaya şekeri sensiz atmak ne illet şey,
Her an bir acıyla yaşıyorum,
Adına yaşamak denirse bu hüsrânın,
Yaşıyorum yaşlanarak...

Bir eli gökyüzünü gösterir gibi,
Bir eli seni,
Ve boyunları bükük duruyorlar,
Dalgalar akıyor içlerinden,
Bel ağrılarıyla kıvranıyormuş gibi,
Geriliyorlar
Bu sabah İstanbul da,
Tüm beyaz yelkenler...

Ne kadar az kişi kaldı tabiat,
Ne kadar soluk bir renk oldu yeşil birden,
Gök kemerde
Altı renk hiç çekilmiyor...

Ozan Türk

Altıncı Ay

Baba aldı tabutu eline
bakıyordu,
Ana, ağlıyordu
Çocuk altı aylık
ölüdü

Baba aldı tabutu
Cenaze arabası yoktu
Çocuk bagajdaydı
Ana, ağlıyordu
Çocuk altı aylık ölüdü

baba,
tabut,
çocuk,
ana,
bakıyordu,
ağlıyordu,
altıncı aydı...

Ozan Türk

Anahtar

Gerçeğin en yakını hayallerin için
Umut doluşturup çuvalına
Bir başka ülkeye gidiyorsun
Belki en büyük seçim bu
Ama daha o ülke bilmiyor
Oraya sen gidiyorsun

Kar yağıyor
Geri geldiğin güne
Unutulmuş çoğu isimden biri oluyorsun
O yanındaki en sağlam ayakları taşıyan zihinlerde
Sımsıcak görünüyorsun
Buzlu yollarında dönüşünün
Yorgun omuzların,
Biyık altı gülüyorsun
Ve küçük bir pencereden
Aynı çuvala görünüyorsun

Ben biliyorum
O çuvalda bir anahtar var...

Ozan Türk

Ankara'daki Keman

Bu gece Moda da ay şaraplara vuruyordu adeta,
Bu gece sanki ayrı bir mehtap tutup elimde,
Kan kırmızı mehtap içiyordum,
İçip bir ses arıyordum paylaşmak için sesimi,
Sonra belki şaraba yakışan şarap kadar bir keman,
Belki biraz sen belki biraz ben,
Bunu ay da bilmiyordu bilse getirecekti,
Söylemedim ona sustum,

Sonra deniz geldi,
Dedim burada yeterince varsın,
Sensiz bir yerler olmalı,
Oralara git şimdi,
Mehtap içiyorum şimdi...
Sensiz olan yerlere git,
Onsuz olanlar için belki biraz,
O'ndan getir...

Ozan Türk

Anne Sesleri

Her Şey aklımda Şu saniye gibi,
Sokağım,kaldırımlar...
Anne sesleri: yemek hazır!
Her Şey aklımda; sanırsın Şimdi
Aman dikkat diyor sesleniyorlardı
Anne sesleri,
Sanki bu günlere duyurur gibi,
Aman dikkat!
YAVAŞ OYNAYIN!

Ozan Türk

Annem Ruzgarı

Tam askeriyemin
Beyaz bayraklı
Yıl dönümüydü ki
Şana,
Öyle gürültüydü ki
Beyninin kazanan
Tamtamları bu gece
Ve öyle hariç
Öyle kendine ikametliydi ki ayaklarım
Ve soluklanışımda
"biz de buradayız" diyen aynalarım

Chopin hatırlattı
Balkanlardan yurdumuza gelmekte olan
Yüksek basınçlı
Kimsesiz çocukların
Annem ruzgarını...

Ozan Türk

Aşk

Aşk,
Gönlünün deryasında bir geminin,
Seyretmesi gibidir,
Alesta durumun kaybolur,
Kerteriz tutmaz,
Bir deli köpürerek gider ki,
Vapur,
Aşk dersin...

Ve vapur yanaşır usulca,
Yanaştığı liman senin değildir...

Ozan Türk

Ateş var mı?

- Ateşin var mı?
- Külün olduğu yerde ateş olmaz mı?

Ozan Türk

Ateş, Sen

Ateşse eğer tanrı şamanların dediği kadar,
Onunla sadece sigaramı yakarım...

Güneşse eğer tanrı
Onunla sadece tanrılanırım...

Görünmüyorsa eğer tanrı
Yalanlara inanırım

Kurtarmıyorsa eğer tanrı
Ona sadece gülerim

Seni yaradansa eğer tanrı
O'na taparım...

Ozan Türk

Avcun

Hiçbir yeri tanımadı ellerim,
Avcunun içi gibi,
Avcunu...

Gittiği gitmediği,
Kalıp kalmadığı,
Şevip sevmediği,
Öpüp koklamadığı,

Hiçbir yeri tanımadı ellerim,
Avcunun içi gibi,
Avcunu...

Ozan Türk

Ayın Onu

Bir daha ki ayın onunu beklemek
Sesinden bir defa daha Ozan dinlemek için
Bir daha ki ayın onunu beklemek
Ne zor
Ne zor daha bir ay var bir dahaki ayın onuna...

Seviyorsun beni
Seviyor olmalısın
Seviyordun
Sev diyordun
Bırakma
Farklısın diyordum bırakmam...

Bir dahaki ayın onunu beklemek
Tok bir sesle Ozan dinlemek için senden
Bir dahaki ayın onunu beklemek
Delirtecek beni.
Daha bir ay daha var bir daha ki ayın onuna...

Ve bir dahaki ayın onunda
Bir saniye daha yaşayacak Ozan
Önce dilinde
Sonra,
Sonrasını sorma...

Ozan Türk

Bakıyorum

Bakıyorum
Öylece
Sadece bakıyorum
Bir martı geçiyor mahallemden
Önce benim camımda görünüyor kanadı
Sonra
Sonra ben
Bakıyorum...

Hâlbuki aynı gördüğüm yerler
Hâlbuki hiç değişmedi
Sadece eklendi
Gördüklerim
Hiç değişmedim
Arttım hâlbuki...

O eve yeni gelmiş bir cama
İlk buhusunu koyuyor
Ve sonra küçük parmaklarıyla
Çiziyor önce çiçeğini
Boyu yetse keşke
Tırmandığı ağacı da çizse
Her seferinde silmeseydi keşke
Başka bir şeyi koymak için yerine
O evde ilk buhulu günü
O camın,
Ve bir ufacık elin
Tersiyle gösterebilmek için
Onun gibi uyuyamayanları
Büyük duruşuna hazırlanıyor tarihinin...

Bakıyorum öylece
Sabaha
Ve sabahların nemine
Bakıyorum
Ecel gibi susamışım ölüme
Kafamı kaldırıp sonra
Sonra ben
Bakıyorum...

Ozan Türk

Balkonda

Balkona çıktım
Epeyce zaman olmuş
Gece,boş bir sokağı dinlemeyeli.
Balkondaki çiçekler, yazı çoktan karşılamış
Volta atıyor gözlerim
Doyamıyorum,
Lazım,
Paslanmışım

Şimdi bu saatlerde
Kesin birkaç delikanlı daha filizlenmiştir bizim parkta
Bira şişeleri ellerini dondurmuştur
Deniz,
Işıl ışıl görünüyor balkondan
Esiyordur sahil bu saatlerde; arabulucu...
Kesin bir kız
Beyaz, asil gerdanını yasladı
Bir erkeğin sıcak boynuna

Gözlerim volta atıyor
Doyamıyorum yokluğuna.

Ozan Türk

Barınak

İstanbul'da gizlenebilmiş bir yerdeyim
Bundan başka bir hüneri yok olduğum yerin
Bir şeyleri özlüyorum
Şarkı söylemek kadar eski
Yazmak kadar tabi
Dışında bir ben var ki görmesi gerek içimin
Ve içimde bir şeyler var dokunmadım o günden beri
Geçilemez bir şehrin gizlenmiş bir yerindeyim
Bundan başka bir hüneri yok olduğum yerin
Şarkı söylemek kadar hisli
Yazmak kadar tabi

Ozan Türk

Ben Sen O -Biz Siz Onlar

Ben;
Acemi,

Sen;
Heyecanım

O;
Saygı duyulan,

Biz;
Suskun,üzgün,çaresiz,

Siz,
Mutlu,tasasız,dertsiz,

Onlar,
Şaşkın,izliyorlar...

Ozan Türk

Benden Gölge

Yürüyorum,
Sokak bomboş
Kimse yok benden başka siyah bir sabahta,
Sanki saat beşte yürümek yasak...

Fark ediyorum gölgemi,
Eski hışmına erişir gibi,
Sokak da karanlık
O da...

Yani şeffaf bir beraberlik bizimkisi,
Bazan
O,ben oluyor
Bazan
Ben, O

İşte o andı ki benim O olduğum anlardan biriydi
Kalmıştım bir arabanın altında,
Kaza değildi ama,
Şeffaf,
Kaza süslü
Ortada bir vazgeçti...

Ve sokakta yürüyen artık
Sadece
Ben kadar bir gölgeydi...

Ozan Türk

Beyoğlu

Beyoğlu Beyoğlu
Seni dūşünüyordum inanmazsın da Őimdi bilirim,
Hiç tanımadan dūşünmek seni,
Hiç gezmeden izlemek kadar güzel...

Senden bana güzel ve binbir umut bir günaydın,
Ve hoş bir akşam geldi,
Benden de sana iyi geceler,
Süresiz rüyalar olsun...

Ozan Türk

Bil İstedim

Böyle kaç gecedir
Ay, ikiye katlanıp giriyor geceye
Yalnız pencerelerin kuşudur
Uçar mahalleimde...

Ve
Böyle kaç gecedir
Bil istedim,
Mutluyum yalanları bunlar
Dört bir köşesinde duvarımın

Bil istedim,
Ne kadar bilmediğini
Ne kadar bilmediğin varsa yani
Bil istedim...

Böyle kaç kör gecedir
Ay, ikiye katlanıp giriyor geceye
Ki
Yalnız gecelerin kuşudur
Uçar mahalleimde...

Ozan Türk

Bildiğin Gibi Değil

Bildiğin gibi değil
İçimdeki senler
Bildiğin gibi değil...
Hoş belki birini bilsen,
Bu kadar çoğalmaz üremezdin içimde...

Mesela şimdi,
İçimdeki senlerden birine ağlıyorum
Üzgün içli biraz...
İnan daha dün birine küfrediyordum.
Ama şimdi dayanamıyor ona bir daha aşık oluyorum...

Geçenlerde senler birbirine girdiler,
Haberin var mı?
Kimisi acımasızlığına,
Kimisi vurdumduymazlığına,
Kimisi aşkına,
Kimisi sevgine,
Bana...
Zor ayırdım sizi birbirinizden,
Ölmenizden korktum,
Çünkü sizde ölürseniz içimde,
Bir düşün bir düşün!
Ne bir umut ne bir itiraz,
Ne bir eylem ne de aşk kalacak bana...

Bildiğin gibi değil
İçimdeki senler,
Bildiğin gibi değil...

Ozan Türk

Bir Devrin Düşözorları

Oysa ne çok şey var sana anlatılacak
Yorgunluğumdan yakınıyorum hep işte bu zamanlarda
Oysa ne kadar anlatmak isterdim sana
Beni nasıl incittiklerini
Nasıl böyle duvar
Böyle zincir
Böyle ezansız ettiklerini...

Aslında senin de
Benimkilere benzer acıların
Taşlaşmışlığın var
İşte o yüzden sen ve ben
Birbirimizi görmediğimiz vakitler bu kadar gevezeyiz
Bu yüzden
Birbirimize zamanlarımızın dışında bu kadar yakın
Zamanlarımızda bu kadar uzak kalmalıyız

İhtimal doğar çünkü,
Senden benim dinozor düşöncelerime
Ve bu benim dinozorlarımdır ki
Çağıracaklardır
Şenin taş devrini
En yalnız gecelerine...

Ozan Türk

Bir Gizli Yağmur

Bir tanem
Neler, ne huzurlu mutlu dizeler
dökülmeli kalemde
İsminle başlanan
Bu kağıda...

Benzersiz bakışlarında hüzün,
Dilimiz daha da sevelim diyor,
Şimdi sevgilim İstanbul'da
Gizli bir yere yağmur yağıyor...

Bazan der ya insan hani,
Keşke sevmeseydim seni
Ama
Bir de seni sevmeyi bilmemek
Başka bir hiçlik değil mi ki

Canımın içi
Bir yolun sonu bu ikimizin de gözlerinde aynıdır görünen
Atacağımız belki sayılı yüz adım,
İşte görüyoruz sonundayız yine
Şimdi İstanbul'da
Bir çıkmaz sokağa yağmur yağıyor...

Ozan Türk

Bir Günde

Bir günde bu kadar cinayet,
Bu kadar cehennem
Bir günde, bu kadar çabuk hem de
Hem de arkaya bakmadan hiç,
Bu kadar kolay...

Bir günde bu kadar cinayet
Ölüm saçıyor şerefim,
Tanrıya itikadım sonsuzdur
Can alırken
Can verirken ise hiç...

Bir günde önce kızım,
Sonra bir oğlu arkada bıraktım...
Bir günde evet bir günde,
Cehennem cehennem öksürdüm,
Cehalet olup yağdım
Medeniyetimin şehrine...

Bir günde,
Bin kez çoğaldım,
Bin kez gebe yakınlarım
Yankılarım...

Ozan Türk

Bir kalem Bir masa

Karnımdaki ağrı
ve başımda yanıp sönen bu ateş,
Bir kaç notaya aldanıp da eğildiğinde bir kalem
Bir masaya...

İşte o an çıkageliyor tüm devrimler tarihten,
Yayılalım çoğalalım diyor,
Kitaplar,
Manifestolar,
Alfabeler
Hep sen ve ben.

Ozan Türk

Biraz Yarım

Bu kağıdın ardında resmin var,
Bende varım hatta orada...
Şimdide varım ama ben,
Senin hiç olmadığın kadarcasına...

Bu kağıdın ardında,
Saçların var bakışların,
Sığınmışlığın kıvrır kıvrır,omzumla çenem arası bir yerde...
Şimdi de var ama omzum
Hiç olmadığı kadar kokunun,
Ama belki biraz yarım...

Bu kağıdın ardında;
Verilmiş sözler
Edilmiş yeminler
Sevişmeler,çığırından çıkmış sevişmeler
Bu kağıdın ardında...
Sanki hiç olmamışçasına...

Ozan Türk

Bisiklet

Bisiklete binen çocukları izliyorum
Camdan
Ne güzel
Sanki şu an dünyada o iki teker üstünde gördüklerinden
Ve yüzlerine vuran ruzgardan başka bir şey yok onlar için
Ne güzel...

Bir okulun bahçesinde biri
Biri dışarıda ondan hızlı sürüyor
Tek derdi arkadaşının
Yakalamak o öndekini
Yani biraz bizi andırıyor sanki...

Kıstı şimdi iyice gözlerini
Düşerse de düşer artık
Geçmesi gerek
Öndeki dönüp bir baktı şöyle alaycı
Hadi be olum! İstersen bekleyeyim
İyice yapıştı bisiklete arkadaşın
Ama bu sefer ölmedi
Bu sefer geçti öndekini

Sonra,
Sonrası annemin sesi
Sonrası dedemin bana aldığı ilk bisikletim
Hafta sonu babam sonrası
Sonrası ablama vuran araba
Sonrası babamın gidişi
Sonrası annemin erkekliği
Sonrası aşık oldum ilk
İlk terk edilişim
Ve yıllar sonrası dedemin vedası
Ve hayırsızlık, utanmazlık
Ve hala affetmedim babamı
Ama iyi ki gitmiş
Sonrası yapayalnız bir kalabalık
Ve ilk koyuşu bir gidişin
Ve sonrası Karamürsel anısı
Sen sonra
Sen
Senin gidişin
Cebren ve hile ile bini bir para etmez töre ile
Sapık bir din ile
Halanın oğluna verilişin
Sonrası hala buradayım
Ölmedim yani...

Bisiklete binen çocuklar evlerine gittiler şimdi
Bense hiç çıkmadım dışarı
Onlara bir zarar gelmesin diye...

Ozan Türk

Biz bir gün uyandık

Biz bir gün uyandık
Bir baktık ki
O yoktu

Sonra O bir gün bir uyandı
Çırpındı
Gitmelerinden kopmamak istedi
Sonra o bir gün bir uyandı
Bir baktı görmedi
İki baktı görmedi

Biz bir gün bir uyandık
Bir baktık ki
O yoktu

Biz birkaç gün bir uyuduk
O hep geldi
Sonra O bir uyandı
Her şey uykusuna dalmadan önceki gibiydi
Ah! Dedi
Uyanmaz olaydı...

Ve biz
Uyuyoruz şu an
O'na kim karışabilir...

Ozan Türk

Bize Sarsa

Merak ediyorum
Çiçekler insan
İnsanlar çiçek olsaydı,
Acaba;
onlarda bizim sahtelerimizi yapıp
Evlerinin bir köşesine koyarlar mıydı?
Dallarımızdan kopardıkları yetmezmiş gibi...

Ozan Türk

Biz-Eski biz

Sonu gelmez bir yolculuktan bizimkisi,
Eski aşklar gergefinde,
Işık tutsada,
Simsiyah denizimize mehtabıyla aykız,
Biz eski hüsrânların peşindeydik...

Şimdi biz yeni bir perdeye,
Demek istedeğinde merhaba,
Şimdi biz,
Ö eski biz değiliz...

Şimdi biz
Eski bizi izlemekte,
Eski biz
Bize gülmekte,
Deli miyiz
Divane miyiz

Ozan Türk

Bu Sana Direk

Şimdi ben
En uzak köşesindeyim tarihimin
Ve her yatışımda yatağıma
Ölüme gidiyormuş gibi sessiz ve buruk
Seni düşünmek canlı tutuyor beni
İşte seni sevmek böyle bir şey

Dünyanın en yüksek tepesine çıkıp
Dört bir ucunu karınca kadar görürken
En uzak yerde görmek seni
Seçebilmek ve izlemek
İşte seni sevmek

Yada izlerken ödülleri almış bir filmi
O karede ki en uzak figürana bakıp
Acemi hataları yakalamak
İşte seni sevmek

Herkesin zevkle dinlediği bir parçanın
Hiç duyulmayan arka fonda saklanmış
Keman sesini duymak
Ve denize atlamak
Gecenin üçünde gırıl çıplak
Ve donmak
Yanmak,
Ağlamak
En uzakta ki yıldıza bakıp
Hiç bilinmedik bir türkü söylemek
Yargıları atıp
Bağırarak içinden geldiği gibi

Şimdi ben,
En uzak köşesindeyim tarihimin
Ve sana olan nefretimi her kustuğumda
Elimde şarap
Seni ne kadar sevdiğim geliyor aklıma
İşte seni sevmek böyle bir şey...

Ozan Türk

Bu Sen Değil

Burada,
Bir kış telaşesidir,
Sen, hiç kış olabilir misin?
Baştan aşağı yaz,
Sen baştan aşağı baharsın
Bu sen değil.

Burada,
Fakir çocuklar gocuk siparişinde,
Onlar sende hiç üşür mü?
Sende yalın ayak koşar çocuklar,
Senin dikenlerin bir tek onlara batmaz.
Belli ki
Bu sen değil.

Ben,
İlk defa korkuyorum,
İlk defa,
Bu kadar kanadığım,
Sen hiç korkutabilir misin?
Şenle, ben bambaşka bir ömürüm
Ölenlere
Yook
Bu sen değil,

Bu sen değil
ki
Bu ben yok.

Ozan Türk

Bu yıldızı götürdü

Geceden şehre giren telaşlı bir yıldız
Yanıp sönüyor durmadan
Bir şeyler var söyleyeceği sanki
Sanki bir haber
Milenyum turnası bir yıldız sanki...

Bir yıldız
Geceden başladı yanmalarına
Ve dev Hüseyin'in vedası
Oturdı karanlığa
Önce bir söz vardı bağırındığı
Sonra bir dolu kahkaha istediği

Bir yıldız
Geceden başladı yanmalarına
Can Hüseyin'in
Gözlerine girip çıktı
Bir defa daha denemelerin
İnançlı yeminleri

Ah bu yıldızdır
Bir kez daha
Evet aynı bu yıldızdı
Bir kez daha
Götürmüştü
Bir şehirden
İlk bin adımından sonra
Bir azizeyi...

Ozan Türk

Bulut

Haydi dışarı çıkalım
Bir veda daha indi,
Erkenden geceye
Öyle bağırdı,
Öyle sinirliydi,aktı
Yağdı,yağdı denize

Haydi dışarı çıkalım
Sen Eylül kok yine
Bana seni sarmak kalsın şehre...

Ozan Türk

Büyümüş bir Çocuk

Elimden gelmeyen her şeyi yapardım herhalde
Bilmediğim ne varsa bilirdim
Daha fazla severdim belki de
Tüm sevmediklerimi
Çok büyümüş bir çocuğum çünkü bu günlerde...

Eskiden koşmak daha kolaydı
Şimdi kalıp saklanmak
Eskiden içkilerin hüznüne kayalar şahitti
Şimdi artı üç şahidi daha var duvarın
Çok büyümüş bir çocuğum çünkü bu dünlerde...

Gecelere küslüğü güçlenir
Git gide uzaklaşır tahammülden
Ne durur ne koşar
Bir yıldıza yaraşır bir ışıltı gibi
Yüklenip renklere bir yerinden
Çok büyümüş bir çocuk var
Titriyor elleri...

Ozan Türk

Camı Aç

Kalkıyorsun,
Keşke sabahın körü olsa,
Bir geceyle daha savaşmışsın
Kalkış saatin bir sonrki günün akşamı...

Bu birkaç saat dinleneceksin
Sonra bir gece daha var önünde aman
Böyle kaç geceye dayanır yürek
Kaç sabah görmeden insan kalınır

Çatılarda yağmur sabahtan yıldızlanmalı
Perdeyi açınca önce,
O kötü ve yorgun karanlığı dağıtmalı ışık
Kar,kış kıyamet de olsa bırak yağmuru
Sabah oldu mu
Camı bir kez olsun açmalısın!
Kendisini sert göstermeye bayılır ruzgar
Ama her sabah bir kez tanımışsa seni
Açılan camlardan bir tek
Sana nefes olur gelir.

Ozan Türk

Cane

Hoşçakal Cane!
Hoşça kalsınlar ümitlerim
Hoşçakal Cane
Ümitlerime iyi bak
Hoşçakal ömrümün yarısı
Sevgilim
Ruyalarımın annesi
Senin o güçsüz yüreğin Cane
Her şeye değer
En güzel ölüm
Yüreğin için verilen kan

Hoşçakal Cane
Sevdiğim
Ablamın yüzü hoşçakal
Hoşça kalsın sende
İyi baksınlar sana
Yetiştirip yeşerttiğim
Tüm ümitlerim...

Hoşçakal Cane!

Ozan Türk

Cehennemimin Bahanesi

Şöyle bir kez dursan karşımda
Tüm direncim kırılır
Teslim olurum diye sana
Bir kere bile gelemiyorum cennete...

Ozan Türk

Çerçeveli Pencere

Pencerede bir perde
Hep orada
Kaldırıyorum perdeyi
Bir de ne göreyim gökyüzü yok
Tam yirmi beş çift çerçeve...

Pencerede perde
Açtım baktım ne göreyim
Çerçeve dolu pencere...

Ozan Türk

Çok Uzun

Çok uzun yıllar süren bir serüvendi benimkisi
Kimse bilmedi gittiğim yolları
Kimse gelmedi yollarımdan
Ama bende istememiştim zaten hiçbirini yanımda...

Aslında,
Ben hep denize baktım
Sonra gökyüzüne
Yani hep aynıydı yollarım
Şarkılar dinlettim gelmek isteyenlere benimle
Şarkılar;
Kentsiz insanlara hiçbir şey hatırlatmadı...

Ben hep çok şey istedim hayattan
Örneğin hep yanımda bir tebessüm
Bir nefes boynumda; sıcak...
Bir ses,
Tokat gibi bir es...

Ben çok uzun masallarda
Hep
Yanan şömine oldum
Bir tek çıram yoktu...

Ozan Türk

Daha Demin Buradaydın

Ölümlle yaşam arasında bir yerlerde tanımadığım birileriyle barbut atıyorum,
Duman,ciğerlerime hükmederken
Karanlık bir köşe başında,
Sisler yüzünün içinden geçerek
Emrediyor geceye,
Az önce buradaydın şimdi neredesin?

Bak; bu benim dönüşüm
Zarları sırtı karalılarının yanında,
Hep yekim anlayacağın...
Bak bu benim dönüşüm
Bu yüzünü son görüşüm...

Sis, yavaş yavaş
Mustafa Kemal ağzıyla bize ve geceye;
Ölmeyi emrediyor,
Bak hala buradayım
Daha demin buradaydın
Şimdi neredesin? ..

(Ve işte şimdi,
İşte bu andır ki
En büyük nefesi alınmalı sigaranın...)

Ozan Türk

Daha Gitmeden Sen

Daha gitmeden sen,
Ben gideceğın günü biliyorum,
Biliyorum acı merhabasını dilimin yalnızlığına,
Biliyorum bilmezlikten geliyorum...

Tipi var ellerimde o gün,
Ellerini uzatıyorsun önce,
Biliyorum... Gözlerine bakamayışım ondan...
Bilmiyorsun çekiyorsun elini sonra
Gözlerimde bırakarak gözlerini
Soğuk küllüklerde asılı kalıyorum,
Sonra diyorum sigaram, ona tutunmak var
Yarım kalarak sönmüş buluyorum külü açık gitmiş
Dayanamamış diyorum...

Daha gitmeden sen,
Ben gideceğın günü biliyorum
Biliyorum ruzgardan yağmurdan dedirtecek dilime yine gözlerim,
Biliyorum ya bilmezlikten gelenin
Tiradını oynuyorum...

Ozan Türk

Daha Ne Günler Var

Mesele yaşayıp gitmek değil,
Mesele;
Nasıl yaşayıp gitmek meselesi...

Mesele;
lmek hiç değil,
Nasıl lmek meselesi...
Seninle beraber vahşice belki,
Belki bu günkü gibi,
Sensiz, sessiz ve onursuz bir savaşta...

Atarak acılarını içine,
Büyüyor mu insan
Klyor mu yoksa günden güne meselesidir
Mesele...

Ozan Türk

Dar Ağaç

Tereddütle açtım telefonu
Açtın
Öyle bir konuşuyordun ki
Ben ölüyordum
Sen suçluyordun
En dar ağacın dibinde ağlıyordum...

Camımı kış araladı sonra
Sende hiçbir şey olmamıştı
Bende koparılacak meyve kalmamıştı...
Benim dallarımda karlı dağlar,
Sende kavuşturan ovalar...

Annem su döktü köküme
Kardeşim aşımı yaptı
Gittikçe küçülen vücuduma biri dayandı
Ağladı, anlattı
Ağladı...

Sonra bir şeyle sarıldı bir dalıma
Dalımdan atamadım
Yapıştı...
Sonra kendini de sardı
O gün oranın en dar ağacı bendim...

Bir ara sana baktım
Sende kırk gün kırk gece
Düğünler,
Sende kırk gün kırk gece,
Çocuklar oynardı...

Ozan Türk

Dar bir mahalleden geçti aşk

Dar bir mahalleden geçti aşk,
Ağır adımlarla,
Aşkın garip yüzü belirdi mahallenin ağaçlarında,
Üstünde eski bir parka,
Cebinde on lirayla...

Kar yağıyordu aşkın üstüne,
Parmaklarının ucuna kadar,
Dondu aşk...
Tanrı misafiriydi,
Kafasını sokacak sıcak bir göğsü yoktu...

Dar bir mahallenin
Pezevenk kokulu sisinde öldü aşk,
Biraz boğularak,
Biraz donarak,
Cebinde on lirası vardı,

Ve üstünde eski bir parka
Güzel eylemlerden kalma
İstanbul'dan geçti, aşkın evladı,
Bir hisimla...

Ozan Türk

Dene...

Umut ettiğın her şey sana o kadar uzak ki
Ve koşmak istiyorsun sen
Unutup yürümeyi
Umutlarının uzaklığı bundan aslında
Sen, kaybettiklerine koştukça
Umut ettiklerin uzaklaşır...

Bağırtilar, çığlıklar var bu suskun halinde
Yani diyorsun ki bu sefer,
Emekleyerek de koşabilirim.

Dene...
Ama yanılacaksın
Kâhin değilim merak etme
Kaybettiklerine yaklaştıkça
Beni bulacaksın.

Ozan Türk

Deniz Güneşlenir

Şimdi denizden çıkan öykü,
Saçlarına almış bir tutam deniz,
Geldi,
Saçlarıma sıraladı damla damla,
Ve ben o an kör oldum,

Kızıl Öykü saçlarını ilk yüzme vurduğunda,
Ben daha çocuktum,
Ve merakla soruyordum ileriye, her şeyi,
Şimdi saçlarında bir tutam deniz,
Bir serzenişli öykünün,
Öykü deniz,
Ben güneş,
Güneş kör,
Deniz güneşlenir...

Ozan Türk

Denizde Yarım Aşk

Ne kadar güzeldin o gün,
Ne kadar anlatamam
Aklım iyi çalışmış ve resmini çekmişim
Nereye baktığına hiç dikkat etmedim...

Buradan bakıldığında
Sağa bakıyorsun o an,
Ve ben oradan bakıldığında
Soldayım

İstanbul'da gemiler daha sık ve coşkulu
Yetişiyor iskelelere
Her kıyıda biz varız
Sarıldık mı bir de tırabzanlara...

Gemide,
Sen martıları gösteriyorsun
Ben denizi,
Küçük henüz beş yaşlarında,
Kırmızı atkısı ve beresiyle çocuk,
Bir yarısını yerken simidinin
Diğer yarısını koparıp koparıp denize atıyor
Denizdeki simide üşüşüyor tüm martılar

Evet,
Sen martıları gösteriyorsun
Ben denizi.
Ben seni besliyorum
Sen temizliyorsun beni

Ve tam üstüme
Yani ortamıza atılıyor yarısı yenmiş bir aşk...

Bir küçük çocuktur
Aşkla kırar camımızı...

Ozan Türk

Devam Ediyor Hayat Evet

Nasıl gülüyorum bir bilsen
Nasıl kırıp geçiriyorum etrafı
Ne kahkahalar atıyorum bir bilsen
Sorup duruyorlar çünkü
Sorup duruyorlar;
Ne bu halin?

Ellerim titriyor ağızımı kulaklarıma iterken
Ne yere bakabiliyorum
Ne gökyüzüne
Bu gün kaçtım tam bin çift gözden
Gökte sen
Yerde sen
Sevgilim bir bilsen...

(Bu haldeyiz ya seninle ben
Bu haldeyiz ya ikimiz birden
Aklıma geliyor
Soruyorum
O nasıldır diye
Yani mutlu mudur?
Onlar mı desem yoksa
Annen, baban,
Bir de nişanlın olacak o
Halanın oğlu...

Hadi bekliyorum işte
Hadi geç
Hayat devam ediyorları şimdi...)

Ozan Türk

Devrilen Yunuslar

Bu küçük dünyada,
Küçücük benim,
Sakladığım, suladığım ve büyüttüğüm
Birçok şey var:
Sayısız, batan güneş tarihli
Yalnızlıklarım

Troller çekilir tam o vakitler
Bir de
Son nefesidir sigaramın
Yerini soğuğa devreden bir fotoğraftır o an nefesim

Denizimde çığlıklı yunusları,
Devrilen kayıklar olarak duyduğum zamanlar başlar genelde
Gözlerimdeki bu telaş

Ve o efsane senin
Yıkılışını anımsatır
Devrilen kayıklardan arda kalanlar.

Ozan Türk

Dışarıda

Dışarıda ,
Eski baharlarımı anımsatan bir hava
Kış vakti oysa
Alışıyordum yavaşça soğumaya...

Görmeyi istediğim hiç bir göz yok yanımda
Dalıp şehrimi anlatacağım bir yabancı...

Dışarıda,
Dünüme ait
Bensiz bir bugün
Ne kadar eski olabilir bir masal,
İşte en az onun kadar yeni bir hava...

Ozan Türk

Dramatik

Aşkı yaşayın, dilediğiniz gibi hem de, hırçınlaşarak, çocuklaşarak bazan ve sinirlenerek, üzülmeye başlayın aşkı...Aşkı yaşa Hüseyin, artık sana sadece bunu söyleyebilirim, ben artık son olarak sana bunları söyleyip bu yaşayışı ve bu fikrin özgürlüğünü sana bırakıyorum.

Bildiğimiz gibi yaşa Hüseyin aşkı, doya doya yaşa bil ki kaybedebilirsin karşındakini olabilir, ama bildiğimiz gibi yaşa aşkı Hüseyin, bağıra çağıra yaşa aşkı sakın yalan söyleme, içinde biriktirme kelimelerini yahut hüznünü, sevindiğini aynanda belli et mesela, mantıklılık budalalığına sakın düşme.Bil ki evet kaybedebilirsin, ama her kaybediş; bir kaybediş daha kazanmaktır.

Çocukça yaşayın aşkı.Çocukça yaşa aşkı Hüseyin, arkadaşım Hüseyin bildiğimiz gibi yaşa aşkı...Sahneler hazırlayıp, provalar yapmadan," yeri geldiğinde bunu da söylerim " demeden yani; sinirlendiğin, kırıldığın ve üzüldüğün ne varsa orda oracıkta belli ederek, içine atmadan..Dedim ya çocuk gibi yaşa aşkı...Çocuk gibi yaşayın aşkı..

Ama zor, ama diyorum ki size,bildiklerinizden vazgeçin ...Ve sizden bu yüzden çıkıp dönüyorum diyorum ki Hüseyin, arkadaşım Hüseyin hala bir kişi dahi olsan buradasın Yapabilir ve yaşayabilirsin.. Yaşamak, bir fikri yaşamak kadar ne var olabilir hayatta, senin gibi birini mutlu edebilecek...Hızla ilerle zamanda arkadaşım, rotasız bul yolunu...Sevgilin yok olabilir, gözlerin denizlerden sıkıldı biliyorum ama yine denizlere bakabilir...Ama bir düşün hem bir kaybetmek daha koymuşsun zulana, hem yaşamak davranışlarda tam özgürlük yasasıyla...

Aşkı yaşayın, dilediğiniz gibi hem de,konuşarak, anlatarak, anlaşılmasını göze alarak kimi zaman ...Aşkı yaşa Hüseyin, artık sana sadece bunu söyleyebilir ve son gevezeliğimi yapmış olabilirim...Bu yaşayışı, bu fikrin özgürlüğünü ve kazandırdıklarını sana bırakıyorum.Çünkü ben "siz"lerden biriyim ve seni dinlemeyeceğim.

Ozan Türk

Duyacağım

Gök bardaktan,
Boşaldı yağmur,
Gözlerimi aldı,
Esir gözlü,
Kör dinliyorum
Yağmurun ezgisini,

Göremedim
Meğer,
Bulutmuş resmimi çeken,
Çakan şimşeklerle,
Aniden,

Artık,
Tüm bulutlarım
Ve evren,
İnanacaklar benim kör olduğuma,
Ama düşünmüyorlar ki,
Her zaman,
En iyi duyanlar,
Körlerdir,
Duyacağım,
Fısıltılarını bile,
Duyacağım...

Ozan Türk

Elleri ellerimde

Ellerimi tutunca
Elleri
Var olduklarını hatırladım
Isındım...
Gözlerime değince gözleri
Terledim önce
Ve soyundum
Boşalarak sönen bir ateş değildi,
Seks değildi sevişmek
Dudaklarına ulaşmak istedi dudaklarım
Seviştim...

Onunla olmak istemiyordum
O değildi biliyordum
Ama ellerimi tutunca birden bu kadar yıl sonra biri
Nasıl izin verdiysem
O kadar çaresiz kalmıştım ki yanında,
O kadar teslim olmuştum ki,
Ağlıyordum aslında...

Ozan Türk

Ellerinde

Camdan uzattın elini
Yıllar vardı elinde
Korktum önce irkildim
O küçücük aralıktan uzandı ellerin
Ağırdı, çok ağır...

Uzandım dışarı
Seninle gelmek için
Saçlarından tutup içeri çekmek için belki
Ama beraber olmak için gözlerinle
Ama sensiz yaşayamadığım için

Camım yarı açılır benim
Her yanı ayrı bir doludur
Yarı açılır camım
Ellerin girer önce
En halusülasyon zamanlarımda.
Sonra ya ben gelirim seninle
Ya da saçların lazım
Çekebileyim diye o geceyi tüm gücümle

Ayakların yerde değil
Saçların havada
Ellerin
Ellerin giriyor camımdan
Yıllar var ellerinde
Sanki hiç yaşamamışım gibi
Yıllar var ellerinde
Tüm terk edilmişlerim var
Yıllar var
Asırlarca yaşamışlığım
Babamın gidişi var ellerinde...

Ozan Türk

Elma Ağacı

Böyle durup düşünerek olmaz
Sana bir şeyler hazırlamalı
Bir elma ağacı belki de
Tüm ölümlerden uzak bir elma ağacı
En sorgu sual zamanlarında örneğin
Gidip bir ten bir tane alacaksın dalından
Hafifçe açıp ağzını, dudakların yarı çıplak dokunacak elmaya
Hiçbir şey için taze bir gülümseme sıçrayacak yanaklarına
—sadece bir yanından—
Tüm benlerden uzak
Tüm bizlerin bilmediği
Bir elma ağacı
Mutluyken sen bile unutacaksın
Ve o buna hiç alınmayacak.

Ozan Türk

Elma Şekeri

Yürüyordun,
Bir elma şekeri kadar büyüktü sevdan
Yürüyordun
Dudakların al/dı
Biraz elma tadında şeker
Biraz dudaklarımda vardı...

Yürüyordun,
Bir elma şekeri kadar büyüktü adımların
Adımların ak/dı
Kazanılmaz savaşlarda emir
Önce biri sonra diğeri
Bir gökten bir dama aktı...

Yürüyordun,
İstiklal'in herhangi bir yeriydi
Ve Galatasaray
İstiklal'in herhangi bir yeri değildi henüz
Yürüyordun
Bir elma şekeri kadar kızartıp ellerini
Herhangi bir yeriydi İstiklal'in
Çalıp duruyordun beynime
Çalıp duruyordun zihnimi...

Yürüyordun,
Kıpkırmızı ölüyordun
Yürüyordun
Yalan yanıştı ama büyüyordun
İstiklal'in herhangi bir yeriydi
Bana, tramvaymışım gibi tutunuyordun
Bir yerden bir yere beleş gidiyordun sonra
Sonra inip biraz kırmızı, biraz yapışkan
Ve çok şekerli
Bir elma şekeri kadar
Yürüyordun...

Ben
Hep
İzledim, biliyordun.

Ozan Türk

En güzel Őir

Bir gün
BiriŐi kalemimi,
Kağıdımı
Ve cesaretimi
Aldığında elimden,
Dünyanın en güzel Şiiri gülümseyecek beynimde
DŐncelerimde akacak o satırlar

Hani nasıl Şu an;
Şana olan aŐkıımı doruklara taşıyor yokluğun
İŞte
Aynen yle.

Ozan Türk

Enkaz

Aramanı mı bekliyor
Nedir bu halim

Çıkarıp gazete enkazından
Saatler, günler sonra
Eski postalımı
Eskiden olduğu gibi
Soğukta,
Yürümeliyim.

Eskisi gibi değilim ama
Bir ney sesi duysam...
Önce gözlerime şaşırıyorum
Ve sonra
İhtiyar bir kahkaha atıp kendime
Olur,
Olur, böyle şeyler
Diyorum...

Ozan Türk

Esirlik mi Artık Nedir

Sahipsizliği,esirliği insanın,
Burada başlıyor demek ki;
Hiç görmek istemediği birini bile
Ararken yani gözleri camda...

İnanmazken tanrıya
Şofu olduğu an var ya insanın hani,
İşte buraya kadarmış dediği an hani kendi kendine...
Zılgıtsız bir halay düşün;
Düşün, ağlayan bir halay,
Esaret diyorum hani,burada başlıyor...

Hayalini kurduğu,
Oraya gideceğim dediği o her yanı insan,
Her yanı ses...
O yer değişıyor ya hani;
Sessizleşiyor iyicene
Sakinliyor ya
Huzur oluyor ya ismi baştan sona
Tek bir derin nefeste tüm doğa,
İsmi huzur,
Göbek adı huzur...

Düştüğün yerde hiç dönmeden sağa sola
O düştüğün an!
Uyumak var ya...

Ozan Türk

Eylül Gelecek

Eylül gelecek camların yarısından ansızın
Eylül gelecek
Bağdaş kurup oturacak
Baharın yeşiline
Hüznüyle birebir olacak ağırlığı

Gök gürleyecek
Kevgirden geçerek aşağıya inecek
Acıtacak damlalar,
Öyle parlak bağırarak
Öyle gösterecek ki kendini,
Yetmişlik sokak kemancısının
Genç parmaklarından alarak gücünü
Eylül gelecek
Takararak siyah fötrünü akşamdan...

Ozan Türk

Fizik Öğrenmeli

Ne günler eskittim ben bu odada
Ne zamanlar,
Ne geçmez zamanlar geçirdim

Ne gevezeliğimden
Ne de anlayamamalarımın yakınıyorum inan
Sadece durmak
Geri adım atmak bu
Bana koyan

Düşünmüşüm,
Gelmiş, güneşten yeşil gözlerine
Düşünmüşüm sadece
Nasıldır acaba
Gülmeden bakabilmesi insanın sana
Ya da hiç fark etmeyecek gözlerin
Ve hürlüğüne doycak gözlerim ama gözleri aç
Ondan devam edecek kilitlenmeleri

Sonra,
Saklamışım;
Saklamakta ustaymışım.
Yorulmuşum,
Salıvermişim

Yani sen fizik öğretiyormuşsun
Ben yeşil kavimlerin mecburiyetinden
İşine gelirse mavisini kavminin sorumsuzluğuna göç ediyormuşum,
Ben yüzyıl savaşları kadar yorgun
Kaybetmişim
Sen Hiroşima'yı düşünmeden hiç
Atom demişsin

Ne eski günler hatırladım ben bu odada
Ne geçmezlere inat iteklenmiş zamanlara döndüm
Sadece bu durmalara dayanamıyorum
Ya geri gitmeli diyorum
Ya da bir an önce
Fizik öğrenmeli.

Ozan Türk

Fransa'dan Bu Yana

Son patlamasından sonra,
Bir yanardağın
Ortaya çıkardığı küllerle beraber ellerime dökülüyor
Saçlarım birer birer...

İmkansızlıklara gülerken sen,
Bak! Ben Fransız yağmurlar döküyorum resmine...
Bir elimde saçlarım var şimdi Nil'e dökülesi,
Bir elimde Yağmur
Eski bir Harman resminde yuvarlanan...

Fransa'da ışık giriyor bir eve,
İstanbul'da belediye ışıklarının altında tükenirken aşklar...
Işıl ışıl 1.Paris'de bir pencerenin yanı...
İstanbul'da bugün kim ölecek diye bakarken gözler,
Fransa'da, 1.Paris'de yağmurla sevişirler...

Ozan Türk

Fransız K f rler

Hiç bilmediğin bir yere
Hem de bir Őehire
Hatta o Şehrin gene hiç bilmediğin  lkesine
G nderdin mi hiç
Kendim dediğin
Benim dediğin
Beş yaşlarındasın hen z
D şm şs n bir ağaca tırmanırken
Yaranmış
Kabuk tutmuş?

Ne anlar
Kaşıntısını bir yaranın
O kadar g zelliğini
İçini kurcalarken
Dilini bile bilmezken
Bambaşka bir  lke
Sen daha onun dişinin kovuğuna gelmezken

Ve ezbere bildiğin sokaklardan
K frederek geçerken
Ve bu kadar mahallen
Őehrinken sen
Hiç Fransızca edebilir misin
K f rleri
Ya da hiç  fleyebilir misin avucunda
Fransız sevinđleri...

Ozan T rk

Galata'da Beyaz Tavşanlardı

Galata köprüsünde kış evi yapıyorlardı,
Beyaz tavşanlardı
Galata köprüsünde izliyordum
Seninle olacak günleri.
Kış evi yapıyorlardı,
Misafir ağırlayan şöminelerdi,
Aşık ellere muhtaç kadehlerdi,
Ateşli dudaklarına muhtaç kırmızıydı şarap
Galata köprüsünde kış evi yapan
Beyaz tavşanlardı...

Denize kar yağıyordu
Sonra kardan deniz oluyordu
Gözlerim sen doluyordu
Gözlerim deniz,
Deniz sen oluyordu
Geceydi,
Galata köprüsünde kardan bir geceydi

Beş kuruş param yoktu
Geri dönemiyordum.
Galata köprüsünde kış evi yapıyorlardı,
Beyaz tavşanlardı,

Dönmüştün bilmiyordum
Belediye yıkım emrini veriyordu
Çatılardaydım,
Elimdeki tuğlalardım,
Sen doluydum,
Atılıyordum kazmaların küreklerin üstüne,
Beniñ suratlı küçük çocuktum,
Gırtlığımdaki bıçaktım,
Belediye yıkım emrini vermişti
Galata köprüsünde beyaz tavşanlardı
Görüyordum!
Yıkılıyorlardı...

Ozan Türk

Gece

Gece üşüyordum,
Gece yanıyordun,
Önce kalbin tuttu
Sonra vücuduna girdi ateş,
Küçük ayakların ayağıma sarılmıştı yorganın altında,
Isınmıştı ayaklarım
Omzumda uykuya daldığında
Nefesini veriyordun boynuma
Sana bükülüyordu boynum
Ellerim üşüyor dedim sana uyurken sen,
Saçlarını savurup ellerime
Bağladın her bir telini benliğime...

Bir kar yağdı o gece,
Sen uyurken,
Bilirsin kar yağdı mı önce kulaklarım sonra burnum donar benim,
İki elinle yırtarcasına açtın göğsünü;
Papatya dolu bir bahçe,
Sımsıkı tutup kafamı
Yüzükoyun uyuttun sıcak ve yumuşak göğsünde...

Bir de sabaha karşı
Ayıp olurların olmasa...

Ozan Türk

Gecenin Yarısı

ne güzeldi halbuki yarısı gecenin
bir taşla bozmasaydık huzurunu denizin
ne güzeldi aslında yarısı bir gecenin
ağlayarak bir sen bir ben
santimlerle denize...

Ve ne güzeldi çocuğun saçları
uçuruyordu beyni uçurtmasını
ne güzel bir yarısıydı aslında gecenin
o en güzel yarısı

gece gelmişti titreyerek hatırlar mısın
sen annenin yeleşini kondurmuştun üstüne
ben eskimiş montumu sarmıştım senin üstüne
ne güzeldi o yarısıydı gecenin
o kadar ümidi boşa sarmasaydık eğer...

Ozan Türk

Geçti Gitti

Geçti fırtınası gönlümün,
Sarhoşluk var sesimde
Sessizim ölesiye...

Ozan Türk

Gel Şiiri

gel,yalnızlığımı azrail gibi al götür,
gel,tüm hicranlarımıza boş verelim,
denize gidelim haydi bak yakamozlarına denizin,
gel, yakamoz içelim ay olup gidelim gel...

gel
ama iki şey isteme benden
ikisi de senin,ikisini de veremem...
iki şey getir bana gelirken
bir şiir bir de sen al gel...
ah!
Unutuyordum tam da
Bir de lastik toka al kendine yeni...

Ozan Türk

Gencecik Mahkum

Kırmızı aşk dalıydı dikenli,
Toy gençlikte yürekli coşku,
Çürür gibiydi parçalanarak,
Ümitsiz bezgin, çocuk
Değer yargılarının dört duvarında
Tutsak yerdeydi...

Ozan Türk

Gideceğim

Bir gün elbet gideceğim ben de,
Canımı sıkmayan bir şeylere
Bir yerlere
Aç kalmayacağım hiçbir şeye
Öyle bir doyacağım ki
Gözümün açlığıyla uzatacağım elimi
Her şeye...

Ozan Türk

Gidene

Bu mavilikler birşey anlatmıyor bana,
Artık,
İçime kurşunla yazıyorum
Yalnızlığı...

Sen gidiyorsun şimdi,
Hoşçakal.
Sen seviyorsun şimdi,
Hoşçasevil...

Ben, bir müddet daha,
Boğulmak istiyorum bu kederde,
Ben bir müddet daha,
Düşünmüyorum sevmeyi...
Seilmeyi düşünmüyorum artık,
Belkide bundan...

Bu mavilikler yetmiyor
Yetmeyecekte bir müddet daha,
Koyu, uçuk, açık, lezzetli,
Bu mavilikler yetmeyecek biliyorum...
Be şimdi senin siyahınla uğraşıyorum...

Çocukları atıyorum örneğin,
Tüm büyülerimden
Sevileri siliyorum uykularımdan,
Senin siyahınla boğulmacasına,
Karalıyorum yaşanmışlıkları...

Sen gidiyorsun,
Eyvallah...
Ben bir müddet daha,
Düşlemiyorum seviyi...

Ozan Türk

Gittiğın Vapura

Ne çok içmiştim ardından
Ne öfkelenmiştim sana
Kaç şişe şahittir ayyaşlığımda
Sana yazmışlığım
Ve kaç hüzün sahiptir sana

Ve hiç hatırlamadım seni
En az
Bir fincan kahve kadardı yani hatrın

Ö kadar umurumda değildin ki,
Öyle aklıma gelmiyorsun
Öyle boş vermişim ki seni

Hala,
Yakaladığımda binemem
Gittiğın vapura...

Ozan Türk

Gündüz Niyetine

Çevir şimdi fincanları
Ne anlar kahve falları küskünlüğünden
Çevir sen çevir fincanları
Güzel şeyler dinlettir kendine
Duymak istediklerini dinle kendinden

Aman akşam olmasın dikkat
Gündüz niyetine olmalı
Amma da esnedin
Nazar var göz var sende kesin

Bak kalbin nasılda tertemiz çıkmış
Tam ortasında fincanın
Bak burada biri var
Bir kadın bu
İnce, güzel bir kadın
Bembeyaz olmuş kalbin
Birleşmiş ayakların...

Çevir!
Çevir fincanları tabaklara
Güzel şeyler işit kendinden
Ne anlar senin küskünlüğünden kahve falları
Çevir sen, çevir fincanları
Aman diyeyim!
Gündüz niyetine...

Ozan Türk

Güne Aya Ömre (Annemin şiiridir)

Güne yılların acılarını sığdır,
Aya ömrün...
Gün içinde günü ararsında bir boğuşma içerisinde
Dönüp bakıverirsin şöyle bir
Ne çocukluk ilk gençlik
Ne doyumsuz bir gülücük...

Melahat EROĞLU

Ozan Türk

Güneş Gibi

Kendini güneş gibi düşün şimdi
Düşün
Gitmişsin geceye doğru
Yoksun iyice
Yorgun düşmüşsün
Dönüyorsun ha bire bir o yana bir bu yana yetmezmiş gibi

Ve bir ülke,
Yüzü asık herkesin
Kimsenin aldıracağı yok kimseye
Kaç milyon kişi küfrediyor birbirine
Senin o olmadığın ve dönüp dolaşıp geleceğin yerdeki gecede

Kaç milyon ölü
Düşün
Kaç aşkın daha kopuyor kanadı
Birkaç saatliğineydi oysa
Bırakmıştın
Geceye vardıyanı

Düşün şimdi güneşsin
Belki senin isminle değil
Ama sana bağıyorlar
Bir damla ışık!
Bir damla görseydim keşke son kez diye

Korkmana fırsat yok
Mecbursun
Dönüp dolaşıp
Toparlayacaksın gecenin artıklarını gene
Ve kanlarını kızılaştıracaksın ölülerin
Ve seni iple çekecek
Ama geldiğinde uyuyakalmış olacaklar tüm ayrılanlar

Saat de biliyor halini
Geliyor yanına
Yapacak bir şeyi yok
Mecbur seni çağırmaya
O da belli biliyor halini
Ve gece geçiyor yanından
Tüttürerek dumanını sigarasının,
Hafifçe gülümsüyor sana o an "delisin sen" diyen bakışlarıyla

Ve evet
Görünüyorsun şehre hafiften
Kızarmış gözlerinle iyicene
Ağlıyorsun aslında; Saat beş,
Kimse görmüyor,koşmaları lazım; saat altı
Ve vapurları kaçacak bakarlarsa sana; saat yedi buçuk
Yanıyor gözlerin ama topluyorsun kendini; saat sekiz
Başlıyor artık mesai saatin
Ve

Gecenin o yanından geçerkenki bakışları
Unutamıyorsun
"delisin sen"
"Hayır deli değil
Biliyorum ben" diyen birince;
Mecbursun sen...
Düşün ki güneşsin

Ozan Türk

Günlerimiz

Günlerimiz,
Bir kazanda,
Şabah,
Ögle,
Akşam,

Günlerimiz,
Bir kazanda,
Geçmiş yılların aynası,

Sıkıldım,
Aynı günleri içmekten,
Doydum...

Ozan Türk

Haklılık

Sonrası dostum
sonrası yalnızlık dedik durduk olduğumuz yerde.
çürük bir varoluşun bomboş içi gibi
şaşırttık, üzdük insanları
e onlarda n'apsınlar garipler
hemmen daha dolu bir yaşam aradılar
haklılar.

Ozan Türk

Hasta

Hastanede bir hasta;
Kırık kalbinin avlusuna bıraktığı
Bebesini arar gibi
Hastanedeki bir hasta...

Yaşamdaki yaşa gibi
Gidiyorumdaki git,
Üzülmedeki üz,
Güzellikte güz gibi...

Ozan Türk

Hava Soğuk

Hava soğuk,
Ay'ın kaçdır sorma,

O gündü yine hava soğuktu
senin atkın ince rengarenk
ve kısa...
Otobüsüne bırakıyordum seni
korkuyordum üşüyecektin
paltonu sımsıkı kapamak için çok uğraşmışım
soğuktu,
Atkın kısa,ince
rengarenk

Son görüşümmüş oysa,
Oysa o seni son sarışımış
Son ürperişimmiş üşeyeceksin kaygısıyla
Son yüzüme vuruşuymuş saçlarının

Ciğerlerime o günden sonra,
Bir kaç paket sigara daha yükledim
Sen, siyahı seviyordun...
O gün dü çünkü
Koşmaktan seni bir saniye önce görebilmek için yorulan ciğerlerim,
Nefes nefeseydim,
Şimdi yine seni düşünmekten yoruluyor
yoruluyorum...

Ve bu gece,
Nefes alıp verirken zorlanırken
Kalbim,
Midemden gelen garip bir hisle çarparken

Sana sarılıp
Sanki yıllar sonra gibi
Ağlayarak değiştirmeden yani şu halimi
Parçalara ayrılıp yerlerde kirlenen
yüreğimle
Sana sarılıp
Gözlerinde sonlanıp sonra
ve
Gerdanında uykuma dalmadan önce
Birtaneciğim,
Güzelim,
Sevgilim,
Seni seviyorum

Ozan Türk

Hayal Meyal

bir gün bir yerlerdeydim çıktım yola,
sabaha dogru gün ışımaya yakın
Çimenlerin arasından çıplak ayaklarımda
birden buz gibi asfalt vardı
hatırlamıyorum

sonra yürüdüm
verde bir duman, dumanın başında dudak izleri
dudaklarımı götürdüm
Çektim içime hatırlamıyorum ne zaman başladım sigaraya
yürüdüm

yorulup kmşm gece yarısı
bir yolcunun yanında
kafamı göğsüne dayamak isterdim halbuki
ayaklandı gitti
izledim...
hatırlamıyorum ne zaman öğrendim ayrılmayı
Çok küçüktüm...

Ozan Türk

Hereke'de Bekleyiş

Bir anda silikleşti her Şey
Bulandı birden bire
O andı,
Hereke'de beklerken
İnönü Vapuru'nu
Bir yandan düşünceimde sen
Bir yandan
Karşı
Karanlık kıyı...

Bir anda
Hüsrân hüsrân yıkıldı kalemim elime
Yara gibi kanadı deniz,
Bağırtarak motorunu
Geçerken
Reis...

Ozan Türk

Herkes Her Şey

Şimdi bir telefon sesine yapışmış umutlarım,
Bir çalsa telefon
Açsam sesini duysam diyorum hani
Hani diyorum bir duysam sesini
Bilsem neredesin
Ölürüm kiminlesin?

Gelsem desem ki seviyorum
Desen ki ben de...
Kim tutar bizi o vakit?
Herkes her şey...

Ozan Türk

Hiç bir vapur yaramaz hiçbir denizi

Hiç bir vapur yaramaz hiçbir denizi,
Barış Manço Gemisi'nin Marmara'yı yardığı gibi...

Manço,
Marmara'yı yara yara karşı kıyıya gidiyordu,
Ve sanki karşı kıyı artık benim memleket sınırlarıma girmiyordu...
Manço,
Marmara'yı yara yara karşı kıyıya gidiyordu,
Ve
O an deniz acaip bir hal alıyordu...

Sen,
Herzamanki gibi vapurun kıçına oturmuşsun,
Bağdaş kurmuş çayının gelmesini bekliyordun,
Çayın geldi, sigaranı yaktın sonra,
Kıyıda kalmış cayır cayır bir bana...

Halbuki benim tercihim,
Vapur kıçlarında hep biradan yanaydı
Varsa konyak...

Manço,
Marmarayı yarmaya başlamıştı artık,
Benim, senin gözlerinde yavaş yavaş küçülme vaktim gelmişti...
Uzaklaştıkça uzaklaşıyor kaçıyordu vapur...
Uzaklaştıkça uzaklaşıyordun gözgöre göre

Ve,
Artık benim, senin gözlerinde yavaş yavaş bir nokta olma vaktim geliyordu...

Çayından son yudumunu,
Şigarandan son nefesini almıştın biliyorum...
Bense,
Senin sigaranın külleriyle,
İç acıtan cümleleri sonlandırmaktan kovuluyordum...
Siliniyordum...

Hiç bir vapur yaramaz hiç bir denizi,
Senin vapurunun,
Yardığı gibi denizimi...

Ozan Türk

İçimdeki His

bana dokunduğunda
İçimdeki his olsun
gider o an,
Uyuştururdun kendini
içinde bulunduğun bedene yaptığına dayanamazdın...

dudaklarının kadınlığı parladığında aklıma
gülüşünde bu dünyaya ait olmamak kaidesi
içimdeki his olsun
kapatır gözlerini
ellerinin arasına alır kafanı
duvarlar arardın vurmak için

Saçların bulunduğun yerden alıp
Seni de benimle beraber götürseydi eğer bir kez olsun;
O gidilen yerlerin kusursuzluğu,
Yandan çarklı bir İstanbul,
Turkçenin güzelliği,
Ya da büyük düşün çığlıkları ve güçlülüğü,
Her an durabilecek olan zaman...
Ve oradasın bulunduğun yerden hem de
Sarılmak unutmamak hissi olsun o an içimdeki
Uyumak istersin...

Büyük uzaklık sonrası
bu yakınlığını duyan olsaydın içimde
Ve ulaşılabilirliğinin ah ını yaşasaydın
keşkelerinin gereksizliğini anlamış olman yıllarına mâl olsaydı
beklemek artık daha zor,
umuda biraz daha sarılmış olsaydın,

Yani olmayacaklarını biraz inceltip,
içimde sana bakan bir his olsaydın,
işte o an ne bir imkansızlık kabulü daha
ne de boğazında her zamankinden bin kat güçlü Ares'in kılıcı...

Ozan Türk

İçtima

Tanrı, içtima için görevlendiridi beni
Dünya üzerinde yaşayan kaç can var,
Kaç can sığabilmiş dünyaya
Kaç kişi yaşıyor hala,

Yalnız tanrım bir sorun var,
Verdiğiniz sayının sağlaması tutmuyor,
Sizin verdiğiniz sayıyla benim ki arasında,
Bir kişi eksik çıkıyor ben de,
Sizin yaşaması için gönderdiğiniz can sayısı bir fazla...
Ama burada artı bir can yaşamıyor,
Sığdıramamışsınız ya da sığmamış belkide...

Tanrım?
Neden yüzündeki bu gülümsemeyle
Gözlerime bakıyorsunuz? ...

Ozan Türk

İkimizde Sokaktaydık Aslında

İkimizde sokaktaydık aslında
İkimizde öksüz
İkimizde yetim...

Ben yanar dururdum
Ruzgardan alıp gücümü,
Sen yağar gürlerdin
Göklerden çıkıp gelirdin

İkimizde sokaktaydık aslında
Kimi camlardan
Kimi balkonlardan atılırdım ben,
Dertten, kederden ateşlenirdim ilk.

Sen, en çok
Gözyaşları zamanında gelirdin
Bir sevgilinin,
En güzel yalanı olurdun gözlerinin...

İkimizde sokaktaydık aslında
Severdik birbirimizi...
Ben yandıkça asfaltta,
Sen söndürürdün...

Ozan Türk

İnsan (Annem'in şiiridir eski bir kağıtta bulduk yarısını)

İnsan,
Dünya felsefesinde tek cevapsız soru
İnsan,
İnsanı anlamak, çözmek
Hele bir insanken

Sabah çık evden
Bak hele bir suratlarına
Kaşlar çatık
Gözler şiş
Küfre gerek yok
Dokunsan yeter cinayete ramak kalmasına

İnsan,
O büyük, o cevapsız insan
Hayat ne güzelde bulmuş cevabını
Bununla da kalmamış
Köle edinmiş insanı

İnsan,
Bak yüzüne
Ellerine bak,
Yürüyüşüne
Ve nasıl kendi yarattığı bir robot oluşuna
Ve fark edememesine insan olduğunu
Ve sevgisini içindeki
Ve farklı olabileceğini
Gülebileceğini içten

İnsan,
Odur ki insan
Hayatın öğrencisi olmuştur
Yaratacakken hayatı...

Ozan Türk

İnsandır

Sabahları kör,
Geceleri sağır,dilsiz,
Sensiz oldumu bir de
Hem kör hem sağır hem dilsiz.
Ama yaşar düşünerek insandır ağlar...

Resmiyle O'nun sonuna kadar özgür
Ve orada yaşar hiç yaşamadığı yerleri,
İnsandır ağlar...

Ozan Türk

İstanbul şiiri (Hani her şairde olan kadar - 17 de yazmıştım)

İstanbul,
Biliyorum sende gizli
Mum ışığında
Denize dalıp uzun uzun
Tahta masalarda
Kırmızı şarabın tadı
Bir sana mahsus biliyorum

Ve keman sesi ile
Bir akşam yemeği boğazda
Yada
Bir sahil kenarında ayyaşça
Bir sende büyüü tadın
İstanbul

Ve senin gölgede inmedi mi
En büyük aşklar
Senin ışıklarında değil mi?
En gizli kaçamaklar
Ve ömrümün en hızlı,
En acımasız
En deli dolu ve içimi yakan
Sevgim
Senin isminin şehrinde kalmadı mı

Ölüm sessizliği içinde uğurlandı fırtına
Bembeyaz
Büyüü sende gizli
İstanbul...

Ozan Türk

İstesende olmaz

Ulu bir ağacın
Elle uzanılıp
Bir hamlede alınılabilecek kadar yakın meyvesiysen
Ecelinle ölemezsin...

Ozan Türk

İstiklaldı Yürünürdü

İstiklaldı yürünürdü
Piyasaydı ismi tam da tangonun
Ama değişilmezdi...

İstiklaldı yürünürdü
Ne senin kadar inatçı
Ne benim kadar sürünürdü,

Yeni yeni piyasaydı tango,
Senin kadar inatçı yürür
Benim kadar bıkmadan sürünür
İstiklaldı;
Kıvırcık,uzun,siyah saçlarınla örülür...

Ozan Türk

İsyan

Nasıl olsa aramayacak diyorum
Nasıl olsa aramayacak...
Neden alayım ki o telefonu elime
Neden bakayım bir telefona bu kadar
Sevgilim ordaymışsın gibi...

Nasıl ezbere söylüyor dilim
Ayrılık türkülerini
Düşün
Bir kez olsun tatlı bir huzur almamışım Kalamış'tan
Ah! Kalamış'tan...
Gidip gidip sabahın dörtlerinde gözümü açtığım
Sahilindeki kayaya sor Modanın
Şarap şişeleri arama ama sağda solda
Şişeleri toplayan bir amca var ona veririm hep
Hem derim gürültüye ne lüzum var
Hem de derim bari o kazansın hüznümden...

Nasıl olsa aramayacaksın bu gece de
Her geceki gibi
Bu gece de her gece gibi
Neredesin on senenin yorgunu montum
Vakit dalgalara sövme vaktidir gene
Vakit dalgalara boyun eğmelidir...

Ozan Türk

Kafamdakiler

Şimdi Kızıltepe'de gözlerin,
Bakışların orada...
İçimden içime işleyen bakışların var ya hani
Yarım olan her yanıyla...

Bu aşkın intikamı alınacak göreceksin
Şimdi sanıyorlar ki
Gidenler gibi gittin sen
Gidenler gibi riyakar gittin
Bırakıp gittin sanıyorlar...

Göreceksin,
İş işten geçmiş,
Ben bitmiş olacağım,
Her şey için çok geç,
Yenidenleri zaten geç...
Yüküm bin kat olacak belki
Ama bir kabahatin özrü
Hiç bu kadar ağır alınmamıştı olacak...
Göreceksin...

Ruzgar üstümdeki gazete kâğıtlarını fırlattığı zaman
Göreceksin...

Ozan Türk

Kahraman?

Hiçbir Şeye hazır hissetmiyorken,
Şimdi bir kahraman yaratın
Bu yılmış bedenden...

Bu çığlıkları nam salmış nefesin,
Kendine hayrı yokken
Şimdi bir kahraman gürlesin,
Ve ömür boyu inlesin...

Sen poliannacılık yapamam derken,
Bir kahraman miyav desin,
Minik Zeus kükresin...

Ozan Türk

Kalabalık Bir Günün

Kapı açıldı,
Kapandı kapı,
Çok kalabalığın bu gün,
Ben depremlerinden korunacağım eşikteydim,
Önümde sen,
Arkamda sen...

Kapı açıldı,
Kapandı kapı aşkın yüzüne bir tokat gibi hınçla,
Çok kalabalıktın bu gün...
Bana dışarıdaki yalnızlık kaldı,
Ve yüzümdeki tebessüm yerine,
Bayramlarımda hiç öpülmemiş elim.
Sonsuz kalabalığında senin...

Ozan Türk

Karamürsel Şiiri

Denize uzanan ellerin
Gül kokardı sabahtan akşama
Ve sen,
Karamürsel'de
Denize vuran belediye
Işıkları kadar
Güzeldin
Bense,
O doyumsuz güzelliğe
Batıp çıkan
karabatak

Ozan Türk

Karga

Bir yaz vaktiymiş
Ne odan var ne çekyatın
Dengesiz taşlar var elinde
Sallıyorsun bir bir
Hayatındaki tüm isimlere
Bir bakmışsın ne ölüm
Ne bir çehre
O, teninde başka korkular saklıyor
Yani bir bakmışsın
Sabahın körü olmuş bok yemeye fırsat bulamadığın anların ismi
Yani sadece
Bir kargaymışsın...

Ozan Türk

Karınca

Tüm üç yapraklı goncalar gibiyim sanki,
Bak kaç gün geçti,
Hiç gelmedim aklına,
Bu da değilmiş dedin
Attın gitti...

Hala yaşamakta olan,
Ve güzel şeyler çizen,
Ünlenmemiş, ismi bilinmez bir ressamın
En güzel resmi gibiyim,
Bakmadın bile;
Bu da kimmiş dedin,
Döndün sırtını gitti...

Bu gün olmadıysa yarın yapacağın bir iş gibiyim sanki,
En önemli önemsizlerinden sonrayım yani,
Bir karınca mıyım neyim?
Gözümde sadece ayakların,
Kulaklarımda sesleri...

Ozan Türk

Kavga

Ölüşümü seyrederken tanrı bir köşede korkak çocuklar gibi saklanıp
Oyunun son kahramanı olmak istiyor belki
Aslında en büyük gürültü bu denizin dibindeki
Bakma ne kadar sakın ne kadar ölü deseler de
Bir bulanık gürültü ki deniz
Bir kuytusunda tanrıyı alır bekler
Ve izler ölüm nedir...

Sensizliğime kahrım sonsuz
Kime bu kadar soru sorulabilir
Acaba bir bilgenin nefesi midir?
Kim bu kadar derdin kulağı
Hepsi evet hepsi diyorum
Bir kulaksa eğer dinleyen
Anlattırmanın ağzının tam üstünden iki tarafa
Biri sağa biri sola serpiştirilmiş iki kulak düşün
Yüzü aynıysa
Küfrü kime bu insanın?
Kulağa mı?
Ağza mı?

Ozan Türk

Kendim den Bana

Yaslan Şimdi arkana
Bak musiki bu
En sevdiğin Őarkısı alıyor gecenin
Yapabilsen küfrü bas derim Ona
Ama
Sen Őimdilik yaslan Şöyle bir arkana
Tok bir yudum al rakından
Ellerini ovup durma ama

Bakma o caddeye boşver
Evet geçtiniz buralardan
Ve evet geç/tiniz...
Yaslama o büyük cama kafanı
Işıklar yalancıdır
Şöner ansızın
İnanma

Çağır kemancıyı yanına
Öyle bağırarak değil
İnce ince söyle Őarkını
Ağla!
Ağlamaktan utanma
Ve ne olur
Ne olur
Kafanı o büyük cama yaslama...

Bir gün sen de gitmezsın sanma...

Ozan Türk

Kısa Kısa

En iyisi sen
Eskisi gibi
Aşklara giden yelkende beyaz ol
Bense renksiz rüzgar

Ozan Türk

Kısa Kısa 2

Sırlarını yolladığın vakit hayata,
Ay kuşlarıyla,
Artık hayata karşı,
Hiçbir kozun kalmamış demektir.
Bende o kuşları yakalıyorum şimdi,
Dirensin diye insan hayata...

Ozan Türk

Kısa Kısa 3 (O Ada)

Zifirinde ışıldayan bir gemi var,
Limanda.
O gemi götürecek bizi,
Özgür kuşlarla
Özgür türkülerin söylendiği,
Ateş çemberi
O
Adaya

Ozan Türk

Kısa Kısa 4(Kendine İyi Bak)

Belki de hep başlamak istediğim hevesle,
Ve hep neyselerle bitirdiğim sen,
Kendine iyi bak ben yokken...

Ozan Türk

Kısa Kısa 5

Bir meşk ve sevda ile yaşamalı insan hayatı,
Takdir-i İlahi yanlış koysa da kuralı...

Ozan Türk

Kısa Doğru

Gün,
İçime kapatıyor gözlerini,
Ben de görüp
Özendiğimden sandığımca
Yapıyorum ne yapıyorsa

Acı;
İri ve ana bir karafatma gibi
Doğuruyor bir diğer neslini
Ezilmesine an kala,
Büyütüp kinimi
Kir pas içindeki ciğerlerimde
Tüm kalabalıklara
Kapatıyorum perdemi...

Karşı evin balkonunun lambası yandı
Yaz ertesi bir kış geliyor
İlk defa gibi
Başlıyor sobalar yanmaya
Ne zaman bir kış günü
Yüzüme sıcak vursa
O karlı gün hani,
Seni bekliyormuşum hissi kaplıyor bedenimi

Gel gör ki
Ne kar var havada
Ne de yerde iri buz parçası, kaygan
Gerilla bekliyor buluşmaları.

Ne beklenecek sen var,
Ne bekleyecek zamanı olan bir ben
Ne eskisi gibi genç yani,
Ne de şimdiki gibi yaşlı...

Ozan Türk

Kim demiş unutamazsın

Aşık olunca unutamazsın
derler

Ben unutuyorum seni,
Zor olmuyor seni görmediğim zamanlarda
çünkü,
ne zaman görsem seni
bir daha aşık oluyorum...

Ozan Türk

Kocaman

Karamsarlık dolu bir yığın dize yazdım bu güne kadar
Şimdi sen varsın
Yani
Yine sen denmeli...

Öyle sevgi sözcükleri sığdırmadan diyorum
Bitirmeli bu şiiri
Çünkü
Çok,daha çok küçük bir çocuğun sevinci
Gibi
Dolup doluşturup şiirlerimi elime
Sana gelip okumak istiyorum her birini
Ve sen
Ya anlamıyorsun
Ya da hiçbir şey katmıyorsun içinden.

Öyle sevgi sözcükleri olmamalı bu şiirde
Yoo
Hak etmediğinden de değil hani
Okuduğumda,sadece bakmandan
Açıp kollarını iki yana
Ruzgar gibi,sarılmamandan belki
Ama
Hak etmediğinden değil
Belki güvenmediğini söylediğinden bana
Amaçsız tavırlarından
Nazından niyazından belki
Hak etmediğinden değil ama
Anlayışsızlığından
Bir öyle bir böyleliğinden ama
Hak etmediğinden değil inan
Senden çok kimi sevdi bu ben
Bu kadar kocaman...

Ozan Türk

Ozan Türk

Kök

bir gün
bir anda
tüm hükmünle yağsan şehre
şehirdeki en yüksek tepe ben olsam
ilk benim yüzüme vursan.

bir gün
tüm yangınınla dogsan şehre
şehrin en dogusu ben olsam
ilk beni kavursan

ve bir gün
şehrimin bütün toprağı sen olsan
erezyona bürünüp kaçarken
uzun ve püsküllü eteklerin dalgalı
kök kök seni ben tutsam.

Ozan Türk

Kurşun Çizgi

Bir çizgi ne kadar düz olabilirse
Benim en düzgün çizgim
Değil hayatım

Bir silgi ne kadar silerse kurşunu
Sen, kurşunla çizilmiş çizgimi
Silemezsin.

Senin silebildiğin çizgide sürüklenense
Sürüklenmiyordum güzel,
Yürüyordum önceleri

Ne kadar düz ise bir çizgi
Benim çizgim değil gözlerin
Benim kurşunla çizdiğim
Saçlarındır, kokusu burnumda

Bir çizgi ne kadar düz olabilirse
Benim en düzgün çizgim
Değil, değillerim
Bir silgi nasıl silerse kurşunu
Sen kurşunla çizilmişlerimi
Silemezsin...

Ozan Türk

Kustuk

Ellerini dudaklarına götürdün önce
Sonra bir nefeste üfledin
Hayatımı Beyoğlu'na
Boğuldu Beyoğlu...

Yürüdün benle
Yol yol
En işlek caddesi olduk
İşlemsiz çözülebilecek bir problemin
Boğulduk...

Ben hiç doğmamıştım daha önce böyle
Nasıl bir çığlık atasım
Nasıl bir ağlayasım vardı
Ellerine vardığımda rahminden
Hani bir şaplak patlatsaydın kıcıma!
Sustuk biz
Biz sustuk,
Boğula boğula kustuk...

Ozan Türk

Kuşa Benzer

Ama ben buradayım işte
Bağırıp çağırmadığım gibi buradayım
Bütün çalamadığım kapıların önündeyim
Ama oradayım...

Aklımda beladan bela bir ton sabitlik
Ama öyle değişiyorum ki bazan
Aynada,ayna gibiyim...
şimdilerde renk veriyor kırmızım,
Gazsız ateş gibiyim...

Ama ben buradayım işte
Kendimi yırtamadığım gibi buradayım
Tüm ordunun önündeyim
Tüm okları ben yedim
Mancınıkları ben devirdim
Dizleri üstünde de olsa tek sağ kalan benim.

Ne ölü ne diriyim
Görülmemiş kuşta kanat gibiyim
Uçamam,
Kuş bakışı konarım bahçene...

Ozan Türk

Küçük Parkta

Bu gün ben,
Küçük parkta,
Küçük parktaki sokak köpeği kadar yalnızdım.
Ve küçük parkta,
Bir sokak köpeği
Küçük parktaki ben kadar yalnızdı...

Ozan Türk

Kül

Küllükte kül vardı,
Öksürdüm,
Uçtu kül en sevdiğim kitabın üstüne...
Şiir geldi;
İsmi ben...

Sonra,
Kaşığı deydirdim,
Çayımın içine attığım iki şekerin üstüne;
Bir dağıldı; tuz buz...
Şiir geldi;
İsmi umut...

Derin bir nefes sigaramdan,
Sonra tok bir yudum çayımdan,
Bir yandı ciğerim;
Gözlerime kaçan, yakan dumanıyla sigaramın...
Şiir geldi;
İsmi sen,
Her güzel, her sıcak şey gibi biten...

Ozan Türk

Lanet

Var gücüyle kükrüyor içimde hüzün,
Param yok sıfırı tüketmişim
Bir yerlere gidip içmeli
Bu gece dışarıda olmalıyım ben

Çeneme vuruyor çünkü
İçmemişsem eğer
Ve çenemden ellerime iniyor
Oradan kağıtlara

Ve görmesin istiyorum kimse
Bilmesinler halimi
Yağmur diyorum yağsın
Her yanımdan diyorum geçsin hayatım
Ben sabitlenmişim
Kıpırdayamıyorum köşemden

Görmesin kimse diyorum
Anlıyor musun?
Yazılara lanet
İçmeliyim aslında
Tutmak için en başta çenemi...

Ozan Türk

Mahzuni Anısına

Hep mahzundu
Mahzuni
Balık nasıl derdi,
Nasıl ayrılamazsa denizinden
Mahzuni ayrılamaz halkından.

Hep mahzundu Mahzuni Usta
Emekçi,yürekli aşık
Sevgi dolu
Mahzundu.

Şimdi -di'li geçmişliğin
Çaresizliğinde,
Mahzunuz,
Mahzuni'siz,
Mahzunuz sevgisiz.
Mahzun kalacak Geleceğimiz,
Mahzun...

Ozan Türk

Mardin `de,Kızıltepe` de

Mardin `de,Kızıltepe` de
Deyecek elleri önce sana
Gözlerini söküp yerlerinden
Atmak isteyeceksin
Sonra boynuna ve gerdanına dokunacak dudakları
Kendini, boğmak isteyeceksin...

Saçlarını kestirtmemiştim sana
Bahçesiydi ellerimin,
Saçlarına uzanacak elleri,
Bana küfredeceksin...

Bir umut gözlerine bakacaksın
Belki bulabilmek için beni,
Ben değilim
Ben değilim bedenindeki
Benim kokum değil o...
Sızlatmaz burnunun direğini...

Mardin`de Kızıltepe`de
Bir baykuş sesi
Karanlıkta...
Gel diyecek o gece sana
Şense yeminini bozup ilk defa
Öleceksin...

Ozan Türk

Mayıs yetmiş yedi

Bilmem kaç otuz yedisiz bir doğa bu doğa
1977'nin 1 Mayıs'ı
Otuz yedi nefes birden
Sanki nefes birliği etmişler
Yayılmadılar doğaya
1977'nin 1 Mayıs'ı
Otuz yedi nefessiz yaşıyoruz
(Ama önemi yok
Biz
Bizi seçenlerin
Zor gücüyüz
Yani bizi seçenler
Bizi
Kendilerine zor güç olarak seçtiler
Çünkü kendi kendilerini
Durduramazlardı)

Şimdi bilmem kaç otuz yedi nefes
Yok doğada
Şimdi bilmem kaç otuz yedilerin
Yolunda
Bilmem kaç merhaba
Şimdi bilmem kaç otuz yedilere
Selam olsun...

Ozan Türk

Mum

Bir mum olup
tüm gece yalnızlıktan titrerken

sen rahat uyudunmu
ben yanarken?

Ozan Türk

Mutluluğunun düşleri

Güzel hayallerde, kendine has bir gülüşün vardı, hep mutlu olabileceğin bir şeyler bulabilirdim düşündükçe.

Şimdi ayrıldık diye umursamamalı mıyım mutluluğunu?

Sevmek, geçici hüsranslar gebeliği midir ki suyu gelince acı çeksin insan?

Hayır, yinede mutlu olabileceğin düşünceler geçebilmeli beynimden, mutluluğuna düşler kurulmalı

Peki bu seni sevmek midir hala?

Ya da sevmek; aynı anda, yani acısı bitmeye doğruyken sevmemek gafletine dönüşebilir mi? Hayır; hala güzel düşler kurulabilmeli senin adına, evet yapılabilmeli...

Yalnız ve yalnız bu yeni düşlerde mutluluğun üzerine gülüşün kendine has olmamalı ...

Ozan Türk

Müebbet

Açıp gözlerini büyük bir arzuyla
Biraz su istedi bizden aşkımız,
Bizimse o zamanlar
Beton yollarda haşamat,
Yıkılmış sigaralar söndürdü
Bütün yağmurlarımız...

Zaman ki ah!
Bu günü gösterir,
Şimdi hangi keşke
Neyi geri getirir?

Sen ya da ben
Bir anlamı yok artık cezasını iki tarafında çektiği bir suçun
suçlusunu belirlemenin,
Tek bir gerçek bu hapislikte artık,
Ne senin
Ne de benim
Bir keşke demeye hakkımız yok...

Ne yazık,
Bu keşkesilik
Müebbet gelmekle haklı bize...

Ozan Türk

Mürekkep Balığı

Koca bir yalandan oluşur nicole
bir mürekkep gibidir adı,
düşer düşlere ve sular kabarır aniden
gömleğinin üstünden bedenine doğru yayılıp,
Yarın sabah unut der,
cehennemde ekilir cennette çıkan çiçekler...

Nicole'ün bahçesinde uçan iki kelebektir
tanrı parçacıkları,
umut dolu gülüşler,
öyle anlatır öyle adı gibi yalan
cehennemde ekilen cennette çıkan

Bir çırpıda unutturur tüm anılarını, tüm gerçekliğini yaşamın
ve bir nefeste ölür tüm dürüstlükler
Nicole'ün o dokunulmaz o korunaklı bahçesinde deli gibi özlenen
uçan iki kelebektir,
cehennemde ekilir,
ve tanrının en sevdikleri tarafından
cennette koklanır...

Ozan Türk

Ne Guzel Yaktın Sigarayı

Ne güzel yaktın sigarayı
Ve hatta ateşi yaklaştırırken sigarana sanki upuzun yılları
Ne de güzel yaktın sigarayı ama
Kimse bir şey diyemedi..

O tütün başka tütün olarak geldi sigaranın kağıdına
Kağıt başka bir kağıt
Görülmemiş bir ağacı kestiler onun için
O sigara başka bir sigara senin için hazırlandı
Başka bir topraktan çıktı
Ait olduğumuz dünyanın şahit olmadığı bir güneşle kurutuldu tütünü

Ne güzel yaktın sigarayı
Görülemeyen denene ne varsa ateşinden sigarana kadar olan o boş arenada
Ve kimin canı ne kadar yanmışsa
Ne bir eksik ne bir fazla

Ne de güzel yaktın sigarayı ama
Kimse bir şey diyemedi ...

Ozan Türk

Ne Vedadır Bu

Ne vedadır bu ,Tünel'deki
Tüm gitmelerime edilmiş veda.
Ne alışmışlıkmış bu bendeki,
Unutulmalara mazgallardaki...

Hiçbir şey yaşamamış gibi sanki
Yaşayabiliyormuş insan,
Hiç insan olmasa bile yani
İnsan da denilebiliyormuş gibi

Ne hüzün bu biliyor musun?
Bir dörtlük, içinde bir şarkıdan bahsediyor
Sen okumaya başlıyorsun henüz
Farkında değilsin yani
Tam başladığın andan okumaya,uzaklaştıkça
O gürültülü isyansa çalan
Ne hüzündür bu biliyor musun
Ne çekmeceninde
Ne de göklerinkinde
Sade gözlerinde...

Ne acıdır karanlıkta sıcak kokusu
İlk uykuna yatarsın
O,ömrünün en anaç kuytususu
Kaçsan olmaz
Kalsan durmaz
Ruzgarmış,
Kırmızı kokar ardından...

Ne vedadır bu şimdi
Henüz varılmamış yeminlerin Tünelindeki ...

Ozan Türk

Neden

Neden yaşıyorum hala,
Neden canım acıyor hala
Bileğime deydikçe uç,
Neden yaşıyorum nedensizce...

Bu aşkın intikamı alınacak
Mardin! ! Duyuyor musun?
Bu aşkın hesabı sorulacak büyürsem daha,
Mardin! Neden ölmüyorum hala?

Baldırında kalmış uykularıma mı,
Gözlerinde kalmış ufkuma mı,
Saçlarında gezinen huzura mı yanmalı...
Bu aşk ki yaşanası,
Dilimde ölümün hecesi,
Neden yaşıyorum bu kadar gülünesi...

Ozan Türk

Neden gözlerine bakacakmışım kadının? Bırak a'bi bunları (cevap)

Neresine bakarsan bir kadının
Sana oradan bakacak,
Oradan gülecek
Oradan ağlayacak
Orası gibi bakacaktır hatta...

Yani eğer
Gözün kıcıdaysa kadının
Bir gün gelecek sana
Kıçıyla gülecektir

Bu yüzden gözlerinin içine bakarım hep
Bir umut
Düşün,
Bir kadın senden edinmiş
Gözlerindeki tebessümü
Gözü gibi bakmış sana ...

Düşün,
O saatten sonra
Hiç ölünür mü?
Ya da öl!
Ölsen ne yazar...

Ozan Türk

Neredesin (Beni Bir Kez Daha Savur)

Neredesin?
Bir denize dalga mı oldun sende
Hangi umutları savuracaksın kıyıya
Neredesin
Yetmedi mi gürültün

Hangi denizde
Kaçınıcı dalgasın
Ben savrulduum,
Sen savurdun biliyorsun
Ne olur
Beni bir kez daha savur...

Sana taş attıkları için mi yoksa
Denizini sevmeyen çocuklar
Çıkarıp atmak için mi
Üstündeki karpuz kabuğunu
Yoksa izmaritlerinden mi sıkıldın
İstanbul şairlerinin
Papyonlu emektar vapurlarından gelir hep
Ve bir de bira kutusu saklıdır satırlarındaki zulalarda...

Mecburi martı sofralığından mı sikkın
Bu uğultun
Gelip gidip eşlik ediyorsun şarkıma içinden
Sağır mıyım?
Duyuyorum işte

Hangi denizde
Ayvazovski'nin dokuzuncu dalgası kadar
Zehir zıkkımsın
Ben,
Anlatamam anlatamam hiçliğimi
Ve bu sağ dizinde birikmiş son gücüyle elim, omzundayken
Son kez dersin olur
Beni bir kez daha savur...

Ozan Türk

Olur Böyle Şeyler

AlıŐıyor insan zamanla
Her Şeye her yere
AlıŐıyor insan
Sessizliğe sessizliğine diyelim ya da...

YaŐlanıyor insan zamanla
Hissediyor yorgunluğu
Yorgunluğunu diyelim ya da...

Ölüyor insan zamansız
Ha bu gün diyor ha yarın
Öyle diyorum diyelim ya da...

Ozan Türk

Onlara

Yoruluyorum,
Kazanılması imkansız savaşlara hazırlanmalı bedenim
Kahramanlık benim harçım değil
Daha kendime bile yetemiyorum biliyorum,
Kahramanın olmak istiyorum
Gözlerinin önünde senin için kaybedilecek bir savaşta
Beynimin yerle karışmasını
Vücudumun parçalanıp ibret-i alem olmasını istiyorum...

Ama diyorum
Ama;
Bize mi?
Onlara mı?

Ozan Türk

Ozan Bey Nasıllarmış Diye Bir Soralım Dedik

Bitmez özlemişlikler içinde yorgunlarmış efenim demişler ki bu müthiş koku doğadaki
Burnuma gelen, demişler ki,
Bu umut,
Demişler ki;
Bu hani şuradaki yıldız!
Bak bir de şu var hani görüyor musun?
Çamını aralamış adamın gözleri nerededir?
İrkilerek birden sormuşlar korkuyla karışık;
Peki, bu ses!
Bu ses?
Ben miyim bu çağırılan
Bu kadar güçlü?

Ozan Türk

Önce Resmin

Önce resmin çıkıyor,
Gözün görebileceği en müsait yere,
Ve tesadüfi bir rastlantı,
Çalan şarkı seni anımsatıyor,
Ve inan böyle durumlarda seni anımsatmayan şarkı bulunmuyor...

Sonra iç ve dış titriyor,
İç ve dış bir oluyor...
Çantan omuzundan düşsün istiyorsun,
Ve daha neler...
O an için çalan her şarkı seni anımsatıyor...

Bir de çalan şarkı gerçekten sensen...
İşte o zaman taşınmaz bir yük biniyor insanın omuzlarına,
En derin nefesleri ardı ardına geliyor sigaranın,
Ve ard hiç kesilmiyor...

Müthiş bir arabesk bu biliyorsun ama genede resmine dokunuyorsun,
Önce yüzün sonra ellerin geliyor resimde,
Hayır hayır saçların yasaklı bu ellere...

Dalgasına karışıp resminin,
Bazan gönder, bazan bayrak oluyorsun,
Dalga dalga sarılıyorsun yorgun bedenime,
Bir tek saçların yok,
Çünkü biliyor musun?
Saçların yasaklı bu bedene...

Bilmiyorsun...

Ozan Türk

Özetle Şudur ki

En kötü hayat benimki değil,
En iyi hayatta benimki değil,
Ortası hiç değil,
Galiba benimki hayat değil...

Ozan Türk

Özlemek Şiiri

Bu gün öyle özledim ki seni,
Karanlıkta,
Karanlık bir gölge süsü verip özlemime
Takip ettirdim kendimi...

Ozan Türk

Özlemler bir geceden

Sensiz, içim;
Yavrusunu kaybetmiş bir ana gibi;
Dövüyor dizlerini, ağıtlar yakıyor ardından, yaşlı
Dışım;
Annesini kaybetmiş esmer, zayıf bir çocuk
Şaşkın, tek...
Hangi avlunun diyor
Hangi avlunun sinesi taşır bu acıyı...

Ozan Türk

Özür

Ateşte eridim,
Eriyip,tenine geçtim,
O dokundukça sana;
Kollarına, göğsüne,
Ellerine,
Ben şekillendim,
Bir Zülfikar olup,
Kalbine battım,
İncittim seni,
Özür dilerim...

Ozan Türk

Resmin Durdurduğu

Bu kadar zaman sonra,
Baktığımda resmine
silemedim evet
ama baktığımda
ki
aklıma o kadar da sık gelmiyorsun bunu bil

Donup kalıyorum
ne bir küfür geçiyor içimden ne bir üzgünlük
peki nedir beni böylesine duraklatan
ilk gördüğüm günkü gibi bilmediğim
ve bu günkü kadar yeni gördüğüm bir his var oluyor içimde
gözlerin anlatmıyor herşeyi hayır
anlatmıyor
konuşuyor sadece gözlerim duysun istediği için...

sonra o bana baktığın resmin hani
hani sahibinin sesinden...
gitmene rağmen oradaydım her anlamlı günde
sevdiğin çiçekleri bazan birilerinden borç alır öyle getirirdim yanımda
farkettin biliyorum
-di li geçmişlik hakim sözlerime

adını yazmadım hiçbir yere
seni hatırlatsın diye anlam katmadım anlamsız şeylere
bu familyadan tek bir şeyi sık sık yaptım
sen de düşünüyor musun beni dedim çoğu kez
bundan kurtulamadım

bunca zaman sonra resmine baktığımda
öylece kitleniyor ellerim
ve artık beynim benim değil
benim olan hayaller bir bakıyorum ki değişmiş
resminle olan randevumdan sonra

resmine baktığımda
duruyorum... Teslim olmak değil
savunmak değil
duruyorum, bu bir kaç dakika benim olsun diyorum
ve
biliyorsun bunu söylerken o bilindik anlamlardan çıkartıp bu sözü
resmindeki gizi çözüyorum

ihanet kimseye bu kadar yakışamaz diyorum

bunca zaman ve talan sonrasında
resmine baktığımda
bilen gözlerle bakma bana
duruyorum

Ozan Türk

Ressama Dair (Annemin Şiiri)

Ressam olmak isterdim,
İnsana benzeyen bir deniz çizmek...
Ve dalgaları bağlamak
Gökyüzüne sıkı sıkı sarmak...

Gökyüü muhabbet olmalı başlıbaşına,
Güneşle ısıtmalı,
Lodosla yalpalanmalı,
Ve bir vurgun çizmeli denizin dibine,
Adı aşk olmalı...

Ozan Türk

Ruhum

Ruhum başka bir kentte,
Gözlerim başka,
Benim dediğim yerlerin hiçbiri benim değil artık,
Selamet dilekli kalkan ellerinden başka...

Dilimi, isyanlarım yargılıyor,
İsyanlarımı sonuçlarım,
Başkalarının oluyor biliyorum,
Bana özgü
Benim dediğim
Tüm diyarlarım...

Ruhum başka bir kentte şimdi,
Otobüs kuyruğunda,
Gözlerime sesler geliyor,
Gözlerime eller,
Sesler başka,
Eller başka...

Ozan Türk

Ruya

Biliyorum ikimizde bilmiyoruz
Ama dans ediyoruz işte
Dans ediyoruz kıyısında Üsküdar'ın
Kız Kulesi'nden gelen tangoyla

Biliyorum sevmezsın şarabı
Hiç tatmadın ki
Ama içiyoruz işte
Ayyaş gibi değilim
Aşğınım her zaman olduğu gibi
Ama ilk defa...

Sen benden gitmeden önceki geceydi
Girmiştin ruyama bir kez daha,
Biliyorum uzak sana hayal kurmak
Ama zorla ama değil
Ruyamdaydın işte
Yani, bir düşün başrolündeydin
Sen benden gitmeden önceki geceydi
Girmiştin ruyama bir kez daha
Ve ben o sabahta bu sabahki gibi
Ürkmüşüm sensizlikten "yoksa" larla

Bir tek şey var aklımda kalan
Ki bu en önemli ve tek ortak yanı
Bilinmezlerin
Papatyalara bayılırdın
Ve o gün
Papatya gibiydin
Beyaz
Ve
İnce
Üsküdar'da hiç bilmeden üstad tangomuz eşliğinde

Ozan Türk

Ruzgardan Hep

Bir ağladım bu gün
Bir iğlendim her sese
Titredim tüm fısıltılarına ruzgarın,

Bir sustum bu gün,
Ölecek gibi oldum
İçime kapanıp sonra
Çocukluğumdan kalma bir hikaye kitabı buldum,
kudum,

Bir ağladım ardından,
İhanet değil!
Merhamet! Dedi tanrı...

Ozan Türk

Sabah

İlk adımlarının değişinde yere
Kulak kabartıp
Kararlı adımlarına,
Başımı kaldırdım sonra
Yollar siyah ve toz toprak

Adımlarının iyice belirginleşmesine yakın,
Nice yoksul ümit birikmiş gökyüzünde
Baktım hayal meyal beyaz
Baktım
Yanyana örtülüyorlar yola...

Sabah...
Aklanmış yollar adımlarını bekliyor,
Temiz çarşafımız var sabah...

Yürüdük,
Konuştuk, koştuk sonra
Geldin.
Yalnızlıktık birbirimize

Sınır dışı bir kaç adım parladı içimizde
Ötesi bir karanlık...
gittik.

Şimdi geri kaçışlarımızdan
çamurlu bir beyaz...
Ne eskisi gibi sabun kokuyor yastık
Bahçemizden kalma iskelet bir sarmaşık...
Gidiyorsun şimdi...

Yollar yavaş yavaş
Edindi karanlığını
Temizlik vakti diyor havanın kokusu

Sabah diyeceğim sabah!
Bu aklanmış yollar adımlarını beklerken yine
Asırlar sonra sana
Sabah diyeceğim kal gitme!
Temiz çarşaflarımız var sabah!

Ozan Türk

Sabah Sakası

Dingin bir sabahı koklamanın
Bin çeşit yolu var
Herhalde bu benimki
En olmaması gerekeni

Sensizlikle örtülü bir sabah yine yukarıda
Ve sensizliğe alışkın bir bedensel yürüyüş
Ruhsal bir çöküş de denebilir tabi
Aşağıda
Hep gözü yollardanın yolunda
Hep gün ve bir gün daha diyor saka...

Ve bu benimki bir sabaha
En sakaca bakışım belki
Belki benim hatam hepsi
Ama sende suçsuz değilsin...

Ozan Türk

Sabah Şiiri

En erken sabahlardan biri
Bir bulutta ben çekeyim dedim ciğerlerime
Boğuluyor muyum neyim öksürmekten,
Kapanması gereken bir fabrikaymışım meğer
Çevresine zarar veren..

Sevgilim mürekkep getirdi bana,
Bir de kalem.
Kalem soğuk, içli
Ne yüz veriyor ne de naz bu..
Eksik kalmışlığın güçsüz hıncı

Mürekkep desen başka
Özgürlük çığlıkları bembeyaz kâğıda
Dönüşümünün son safhasındaki kuduz.

Neden yalan söyleyeyim ki
Gördüğünü yazar insan dediğin..

Bu güzel bulut, sevgilim
En erken sabahlarda görünür gözüme
Geceleri tam uyumak üzereyken ben
Kör yarasalardan biri camıma çarparsa eğer
O gece uyuma demektir o
Anlar
Ve beklerim
İncimin, güzel bir sabah midyesinden çıkıp gelişini..

Ozan Türk

Sagapo

Gireceksin kapıdan
Fazla değil hemen karşında
İki adım sonra bir oda,
Yağmur yağıyor
Hava gecemi gece
SAGAPO!

Küçük bir oda
Bir yatağı var görünmez sır gibidir
Bir camı vardır
Tüm sesler şeffaflıkla duyulur
Ama yarımır tam açıldığı ilk zamanlarıdır
Birkaç yerde dağılmış ve unutulmuş kitaplar
Çoğunun sonu hiç getirilememiştir
SAGAPO!

Gireceksin odaya
Yine bir gecedir
Yağmur,
Senin camdaki yarımlığının pususundadır
Açılmadan gelmeyecektir
Tüm şehir "yağ artık"
"Yağ artık" der
Boğulur!
Bir şehir o küçük odadan sorulur
SAGAPO!

Odada hasretlik büyük
İki karış aynalar hüzünle devleşir
Açılır cam
Yağmur fazla değil
Üç dakika yirmi saniye beklenir.
SAGAPO!

Evet
Bir şarkı yunan adalarından,
Atar imzasını böyle bir gecenin tapusuna
Bir şarkı,
"Katılmalı" olan acılar
Ya çocuklar hiç yara kabuğunu soymaktan hoşlanmazlar mı?
SAGAPO!

Bir yunan şarkısıdır çalan
Yarım cam
Karışık ayna devleşir
Atılacak adım yok ki atasın
Özlemek hissi o an bir çocuk gibidir
SAGAPO!
Der şarkı
Devam eder...
Kim söylüyorsa
Şarkıyı

Oda görevlisinin son işi
O şarkıda ne denir?
Artık önemli değildir
Hatta en iyisidir bazan
Hiç anlamasanda
O sözler en anlamlı sözlerdir.

O gece
Bir odada!
Bir başka dünyanın hayali!
Yağmurla beslenerek!
SAGAPO!

Ozan Türk

Sahil

Çocuklar ne güzel koşar
Bilir misin?
Sen düşünürken ne halt edeceğini
Çenen ellerinde,

Daha dün gibidir aşkı,
Dedenin nenene
Bilir misin?
Sen sorgularken seni...

Hayat nasıl akıp gider
Bilir misin?
Sen dururken öylece
Sabit bir kayada...

Ozan Türk

Salya sümük

Salya sümük sevişmelerden çıktı,
Hamam suları bağlattı göğsüne,
Güneş O'na rest çekti,
Ay O olmadan gecemize gelmez oldu...

Salya sümük sevişmelerden geldi,
Bir daha açılmamaya yeminli bacakları,
Yıllanmış namusunun
Surları kesildi...

Ozan Türk

Sanarken

Sanarken
Geceyi gerçek gibi
Hayatın ta kendisi hatta
Bir yolculuk sonudur öğreneceksin
Ne denli büyük kahpelini

Sezerken
Eylül'n korkunç fısıltısını
Gidiyor sanki yeniden binlerce turist anılarından
Bir hüznün sona erişidir göreceksin
"Sanki hiç olmadı" bile demeyeceksin

Szerken
İçindeki sahili
Aşılanmalı artık olmayan palmiye ağaçları
Binlerce adımı koşarak tketsen de anlayacaksın
Birinci bitirdiğin bu yarışın
Sevinç çizgisinden sonra yalnızsın...

Ozan Türk

Sanki Öldüm Ben

Hatırlanmak,
Hatırlanmaksayşamak
Sanki öldüm ben...

Ölenlerin sonrasında söylenir hep
Ben de katılıyorum buna
Ölümler, hatırlanmadıkları zaman
Yada isimleri geçmedikleri vakit dudaklarımızın arasından
İşte o zaman ölümler...

Eğer hatırlanıyor
Eğer hala gece yarısı aklı geliyor
Eğer inatla gözleri dolduruyorsa
Zamana inatla
Gitmemişlerdir...

Sanki öldüm ben...

Ozan Türk

Sarhoş

Önümdeki kadehi arıyorum
Yalın ayak bir sarhoşum.
Arkada bir odanın ışığı yanıyor
Kafamda bir kibrit
Bir sigara
Bir de sen diyor biri
Bir de sarhoşum yalın ayak
Ayaklarım üşüyor...

Bir ince giriyor ki uykuma kanun
Bir ince saz ki,
Tutup koparasım geliyor
Senli taksimleri en başından
İlk nefesinden sarhoşum yalın ayak
Son nefesine tutup koparmak!

Tam önümde
Çirkin bir adam,
El deymemiş tertemiz bir güzelce kız,
Sevişiyorlar
Yalın ayak bir sarhoşum oysa ben
Bana ne

Çarşıya uymayan bir hesap,
Menzil dışı bir hedef,
Yalın ayak bir sarhoş,
Parası da yok üstelik
Bir de aşk diyor
Ölmeden önce...

Ozan Türk

Satılık

Altmışbeş yıllık bir hayat,
En sonunda rahatladım,
Artık ya oturmalıyım evimde,
Yada uzanmalı en sevdiğim kanepeye,
Altmışbeş yılın sonunda,

Böyle olmadı dün gece,
Böyle olmadığı ortaya çıktı,
Dün gece,
Topkapı'da bu kentte,
Uzun ve karanlık sokakta,
Nöbeti bitmiş bir taksinin yanında,
Kıvrılmış bulundu,
Altmışbeş yıllık hayatın sonunda,

Bir cebini yırttı,
Diğer cebinden ise,
Bir kağıt parçası çıktı,
Açtılar baktılar,
Alamadığı ilaçların reçetesi,
Altmışbeş yılın reçetesi,
Ölmüştü,

Bu ölüm aniden gelmemişti,
Geleceği aylar öncesinden belli,
Hayatı aylar öncesinden,
Satılıktı...

Ozan Türk

Sen Açınca Gözlerini

Göz kapakların iki yamacı,
göklere hükmeden bir dağın.
açıp her kapadığında gözlerini,
deniz oluyor masmavi akıyorsun gözlerime
İki ulu dağın yamacından deli gibi geliyorsun

her açıp kapadığında gözlerini
önce dalgalar vuruyor
ve
öyle bir bakıyorum ki
en koyu yerini görmek istiyorum gözlerinin
en derin yerinde olayım istiyorum.

Ozan Türk

Sen Beklenen Gece

Gecenin en erkeni belki
Ama sen
Sabaha kadar beklemişim de sanki
Şensizmişim
İşte en az o kadar yoksun...

Ama olursa eğer
Bir gün çok güzel bir şiir yazarım belki
Ama olursa eğer
Belki durmadan bir saniye bile
Beklemeden yani hiç
Bekletirim sen beklenen geceyi...

Ozan Türk

Sen Olursan isin Ucunda...

Atesse eger tanri samanlarin dedigi kadar,
Onunla sadece sigarami yakarim...

Günesse eger tanri
Onunla sadece tanrilanirim...

Görünmüyorsa eger tanri
Yalanlara inanirim

Kurtarmuyorsa eger tanri
Ona sadece gülerim

Seni yaradansa eger tanri
Ona taparim...

Ozan Türk

Sene mi? Gece mi?

Bu sene ömrümün senesi
Bu sene bu dertleri aşarsa bu beden
Bir daha yıkılmaz
Bu sene!
Çok zor
En zor sene bu sene

Ve bu gece,
Of! Bu gece
Bu gece diyorum biterse
Hiçbir gece eremez bana
Gündüz ölürüm siperlerde...
Gece asla...

Ozan Türk

Senler Geliyor

O gece,
Şehre müthiş bir kadın sesi dinlettim,
O gece şehir bizim ninnimizle uyudu,
Ben gene nöbetteydim,
Değişmedim anlayacağın kaç sene geçti...

Hala senler görüyorum yağmurda biliyor musun?
Hala sen olmadan ağlayamıyorum,
O gece senler gördüm,
Korkak bakışlarla geçip giden senelerden,
Bakıyordun yaşlanıyordun...
O gece müthiş bir kadın sesi dinledi İstanbul,
O gece şehir ninnimizle uyudu,
Sen yaşlandın,
Ben, değişmedim,
Senler gördüm yağmurda,
Nöbetteydim,
Senler gitti,
Ben uyudum,
Bir baktım sabah bir ıslaklık
Şenler kaçırdım,
Öldüm...

Ozan Türk

Ses'iniz

Susurluk'tan bir ses geliyor
Kulağımın dikine
Ne siyasi bir iz
Ne de çıkar taşıyor
Sade senin sesin
Kısık hatta

Benim aklımda hep
Matematikten çaktığıımı anneme söylemek gibi aklımda
Sana özlediğimi söylemek
Oysa oku diyorum
Gitme der gibi
Sadece oku
Nazım'ın şiirini...

Susurluk'tayım diyor sesin
Düşünüyorum
İstanbul'da Susurluk yok
Kulağımın dikine inatla gidiyor sesin
Ne bir çıkar
Ne siyaset kokuyor
Sade sesin
Ses'iniz...

Ozan Türk

Sır Gemisi

Demir aldı saklanan acılar gemisi
Tam yol verdi kaptan
Tam yol ileri

Ben gemideydim
Saklanıyordum.
Sanki hiç yokmuşum gibi yaşamışlardı bensiz
Ama oradaydım, hep vardım
Şimdi bu gemide, çok daha uzaklara göndermek istiyorlar
Şürüyorlar beni,
Her başarılı sır gibi.

Ozan Türk

Sinir

Şimdi bir aşkı
Bir alışkanlığı daha uğurlamalı
Şimdi iradenin tam zamanı
Vay be ne de güçlendim
Nasıl da gaza getirdim kendimi
Vay be!

Kadınlardan bir zaman daha nefret etmeli
Birkaç kişinin ipini çekmeye daha bir hevesli olmalı şimdi
Olsun olsun!
Böyle desin çocuk
Hiç değilse ölümden bahsetmiyor...

Toplum kuralları
Şiir kuralları
Aşk kuralları
Yaşam kuralları
Okul kuralları
Peh!

Olsun olsun böyle desin çocuk
Hiç değilse ölümden bahsetmiyor
Olsun
Gitsin nefreti öğrensin
Birini öldürmek istemenin ne demek olduğunu...
Kendini parçalasın
Olsun ama
Ölümden bahsetmiyor çocuk...

Ulan ne farkı var ulaaaaaaaaaaaaaan! ! ! ! !

Ozan Türk

Si-Vi

Birden üstüne seriliyor,
o eski üzgünlük gibi hani
tam da yazmak, artık kapalı kitabına yazılırken
birden ama sinsice...
diyorsun ki gözlerim yerindeymiş hala

kendinin ne olduğunu hala bilmiyormuşsun gibi bir üzgünlük
aslında herşey yolunda
aslında dert dediğin öyle çok da felsefesi olan bir şey değil
açık, bir duvar tam önünde
işsizsin

'yaşamak denilen şey' diye başlayacağın cümleler yok artık
'aşk öyle yaşanmaz' diye başlayacağın cümleler yok
hatta bir baktığında şöyle bir olmayan etrafına...
nerde hani o güvendiğin güvenin yok
apaçık ortadasın ama neyin ortasında kimbilir

bakışları değişti mi ne sanki insanların
küpen var mı kulağında? yok
saçların normal
iyi mi giyinmeye başladın ne eskiye nazaran
Getto mezunu
diksiyonu düzgün, bilgisayarını iyi,
ingilizcesi orta,
üstünü sivilceler kaplamış,
su gibi bir sesin üstünde ergen,
kıpkırmızı ortası sararmış
ucu çıkmış içi iri iri irin bir si-vi sin sen artık

Ozan Türk

Soğuk

Şimdi burukluğuyla yazıyorum,
Kaybetmeye mahkumluğun,
Yalnızlığın ve güçsüzlüğün
Eski bir film izliyorum
O kadar
Sade ki...

Tükenmiş bir yürek,
Ancak bunu yapabiliyor demek,
Demek;
O eksiksiz ruzgarda görkemli bir devletin
Hür bayrağı gibi hissederken kendini
Düşüp,
Kapkara parlayan asfaltta
Ezilmekten başka çaresi kalmayan,
Bir yaprak olduğunu da unutabiliyormuş insan...

Dedim ya
Hayat bu...
Olmaz dediği geliyor insanın başına

Şimdi,
Burukluğuyla yazıyorum
Sadeliğinin...
O kadar acıyorki ellerim,
O kadar
Soğuk ki...

Ozan Türk

Sohbet Sirasında

eee insan bu,kül değilki bırakabilsin kendini
önceki hali bir nevi o ayrı
ama ne yaparsın insan bu
camını hafif araladığı anda, geceyse birde,toprak bir kaç ölü birden kokar,o kadar
severki yağmur artığının kokusunu gider kendisi,soğuk camlarda gölgesi donar

Ozan Türk

Sokağın Hüznü

Yürüdüğün sokağın hakkını vereceksin;
Yalnız bir sokaktan yürüyorsan
O an tabi gece, sabaha elini uzatmış olacak...
Sadece senin geçtiğin o sokak kadar
Ağır, siyah ve yalnız olmalısın ki
Anlayasın sokağın hüznünü...

Ozan Türk

Son Garip

Son garipte uğurladı bizi,
Ayla aydınlanmış,
Kanla kaplanmış,
Sislerle gizlenmiş,
Yavaş yavaş
Bir ormandan...

Onlar,
Öteki dünyanın garipleri,
Şimdi
Örayı aydınlatacaklar...

(Melih Cevdet anısına.)

Ozan Türk

Soru(Düz yazı aslında)

Herkesin dediği kadar o ürkütücü ormana gidip korkmak,
O her aşığın aynı yerinde oturup aşık olmak,
Çok iyi bir insandının mezarına gidip ağlamak,
Bir orospu çocuğuyla gerçekten tanışıp arkadaş olmak,
Kavgaya sebep bir şey mi hakikatte yoksa kıskanıldığından mı çıkar kavga bunu öğrenmek,
Ve bir saniye olsun insanların baktığı gözle bakmak sevişmeye,
Bir kızı nasılda tavlayıp eve attığımı anlatmak insan arkadaşlarıma,
Bir hoşça kal bile demeden çekip gitmeyi öğrenmek,
İlk kez gördüğüm biri bile olsa o an seni seviyorum diyebilmek,
Ve bir çocuk gibi binmek inmek kaygısıyla salıncaklara,
Ve sonra büyüdüm deyip racon kesmek millete,

Bilin bakalım hangisini istiyorum,
İnsan olmak mı?
Yoksa umut fırınının kepenklerini indirdiği bu kentte ekmek olmak mı? ...

Ozan Türk

Söyledi

Sanki hiç tanımamışım seni gibi
ne çabuk, bir çırpıda
söyledi:
'ablam evleniyor temmuzda'

sanki tanımadığım biri
bir yerlerden kalbim ısıyor sanki
sevgilim oysa
sevdiğim sevildiğim yer oysa
yerim yurdum yani

hiç tanımaz mı ben seni
hiç tanımamış bilmemişim yurdumu sanki.

Ozan Türk

Söylemişim Aslında

Söylemişim ama ben sana,
Eylül,Eylül bu demiştim
Konuşamıyorum belki evet
Ama söylemişim sana,
İplerde sallandırılan
Beyaz yüzlü zenci çocuklar gibi
Eylül bu
Eylül demiştim...

Ki konuşamadığım şeylerin arasındadır
"Gitme"
Aslında onu da söylemişim,
Sana her "git" deyişimde
İçimden eklemiştim...

Ozan Türk

Şarap İstiyorum

Nasıl da şarap istiyor canım,
Ekiden, kırmızı derdim,
Şimdi; kırmızı, beyaz, mor
Farketmez,
Nasıl da şarap istiyorum şimdi...

Nasıl da dans etmek istiyorum,
Eskiden, tango derdim,
Tango, sirtaki farketmez
Nasıl da bağıra bağıra yürekle! !
Nasıl da kırmamak için hassas...

Nasıl da
Sen çekti canım bilmem,
Nasıl da bir sen bilsen,
Eskiden olsa küfredirdim...
Şimdi;
Nasıl da seni çekiyorum...
Aşkla ya da değil farketmez...
Şimdi, nasıl da sen olmalı...

Ozan Türk

Şarap, Sen

Bu gece bir farklı şarabın tadı
Halbuki anlarım da şaraptan
Kolay değil
Üç ay birebir sabahladım şarapçı Oktay'la
Dondum, ağladım ama şaraptan hep anladım...

Bu gece Sevgiden 'buradayım'
Sude'den 'merhaba' var
Sağolsun bir kadeh de o alacakmış
Yani yalnızlık hali değil
Şarap bir garip bu gece...

Hani her şeyden biraz var da sanki
Kendisi yok
Yani
Nasıl hani bakıyorum aynaya
Burnum ağzım yerinde
Gözlerim aynı
Yani oradayım
Sen yoksun,
Kendim yokum ya
İşte aynı öyle sanki
Bu gece şarap yaptı şarap beni,
Bir ara da sen yapmıştın aynını.

Ozan Türk

Şiirin Atlıları

Kalemi kağıdı kuşansın atlılar
Haydi!
Koşun!
Kederinden arınmamış bir şair var...

Ne çok şey söylemek isterdi
En tutulduğu anlarda
Bir yanda dinliyor
Dinlemiyor bir yandan da
Bağırıyor çağırıyor
Konuşamıyor aslında
Kalemi kağıdı kuşansın atlılar
Haydi!
Koşun!
Kederinden arınmamış bir şair var.

Şaşırdı
Şaşırmakta haksızdı
Bile bile şaşırdı
Taşdı sonra
Taşdı, yük gibi değil
İsteyerek zevkle taşdı
Heyecanını
Çünkü onunla çok az tanıştı
Kalemi kağıdı kuşansın atlılar
Haydi! !
Koşun! !
Bu adam hala Dario Moreno dinliyor!

Ozan Türk

Şimdi Sevişiyorsun

Şimdi sevişiyorsun
Biliyorum
Çünkü sen bu saatte uyumazsın
Ve o telefonu açmadan duramazsın
Kim olduğunu öğrenmek için arayanın...

Olsun bende yalnızlığınla sevişirim...
Yüzsüzlüğümle sarılırım gene resmine,
Gözyaşımınla sevişirim
Başkaldırıyorum sanma yokluğuna
Yıllar yokluğunu daha çok sevdirdi bana...

Şimdi sevişiyorsun
Biliyorum...
Olsun bende yalnızlığınla sevişirim
Böylece ödeşmiş olur bedenlerimiz...

Ozan Türk

Tabansız

Bilseydi İsa kanı olduğunu
Kadehteki şarabın,
Hiç döküp kaçır mıydı kedi,
Dikiz aynasına bile bakmadan...

Orduda asker gibi
Ellerimi alınma koymuştum
Güneşin parıltısından,
Arkasına yılları almış
Öyle hızlı kaçıyor
Bir toz şahlanmış ardında
İzledim gidişini...

Bilseydi Mesih'in kanı olduğunu
Kadehteki şarabın,
Hiç bir tadına bakayım derken,
Dikiz aynasına bile bakmadan,
Kaçır mıydı
Bu kadar tabansız...

Ozan Türk

Taksitle Sigara

Taksit taksit içiyorum son sigaramı
Bu senin beni son sevişini hatırlatıyor
Taksit taksit
Ama biliyorum
Hiçbir şeye değışilmez benim tadım
Mutluyum bu yüzden
Bir başka paket alana dek sen...

Ozan Türk

Turna

Turna nasıl bir kuş anne?
Ben hiç turna görmedim
Gider mi gerçekten özlediğinin yanına
Sevdiklerine haberler gönderir mi?
Onlardan haber getirir mi?

Turna nasıl bu kadar iyi kaldı anne?
Dertleşir mi anne turna?
Peki nereye döker bu kadar yası?
Onun hiç derdi yok mudur anne?

Turna nasıl bir kuştur anne?
Mardin'e giden turna hangisi anne?
Götürür mü beni de?
Ya da bir çitlatsan hani sen
Getirse bana O nu
Olmaz mı?

Ben hiç Turna görmedim anne
Peki kuş mudur?
Büyük mü peki?
Kanatları ne kadar?

Aaaa! Anne bir dakika bir dakika! !
Bak! Gel cama gel!
Bak!
Tanrıların av mevsimi başlamış...
Bak vurdu bir tanesi!
Aaa!
O düşen kuş hangi kuş anne?
Hiç görmemiştım daha önce...

Ozan Türk

Türk Filmi

Gülüşün son nefesini hicrana bulayıp,
Ağladım,
Ağladım
Ve bıraktım kendimi
Eski filmlerdeki evlerin damlarından...

Öyle içmişim ki başım dönüyor
Mideme vuruyor uykunun gel deyişi
Bırakıp kendimi savrulmalara,
Bir kadeh konyak
Eski filmlerin Madam'ından...

Ve çok eski bir şarkı
Takıldı, gitmek bilmez
Gerisi desen aklıma gelmez;
"Bana benden yakın, benden yabancı içimde dolaşan gezen biri var"
Eski filmlerin;
Siyah beyaz,
O mert,
Dürüst
Adamından;

O ucuz,
O yalan ve şuh,
O baştan aşağı cümbüş;
Renk cümbüşü
Sarışın kadınına...

Ozan Türk

Unutma ne şiir ne düz yazı sade Unutma

bu böyle ne kadar sürer bilmiyorum
umudumun iyice tükendiği ve karşısında bir ayna olduğu gerçek
of çekmekle bitmiyor tükenmiyor hiçbir şey
yanıyorum olmuyor
tükendim sanıp bırakıyorum artık senli sevdanı
olmuyor
bırakırken degiyorya elim sevdana
diriliyorum yeniden yeniden yanmalarına koşuyorum

her şey sensizlikten inan
ne geliyorsa başıma sensizlikten
yok olmuş olmana dayanamıyorum
hazmedemiyorum sensizliği alışamıyorum
şimdi elimde sadece
bu aşk için herşeyi yaptım ben demenin hiç bir şey katmayan gururu
ve seni unutmaya çalışmamın ezikliği...

giderek son bölümüne yaklaşıyorum finaline yani
sahnemin
bu böyle ne kadar gider bilmiyorum
sensizlik acısı kadar katı bir acı yaşamadım ben
unutma beni be
unutma nolur

tek şey sadece unutma
nolur beni
unutma

ben unutamıyorum diye değil
ben unutsam da
sen unutma

Ozan Türk

Uyumamıştı

Eski bir ses düşün
Düşünki bu günkü gibi
Çınlıyor kulaklarında
Düşünki bu günkü gibi
Yaramaz
Meme isteyen çocuk...

Bir gecesini unutmam hiç
Kızıla kaçan bir tarladaydım
Gelincik avında
Ve bacaklarımda bir ağırlık
Tarla kadar
Sonra bir ruzgar sardı gelincik diyarını
Bir derin "of" çekmişim o an,
Yorgun ve baldırım kadar

Uyandı,
Unutulmaz uykusundan
En güzeli dünlerin,
En başa aldı tüm yaşanılmayanları
Zaten
Hiç uyumamıştı...

Ozan Türk

Üç Nokta (...)

Doğduğun yerde öleceğine
Bir adım geride öl aslında...
Budur,
Fikrimin en büyük değişmezi benim.

Bir yanıp bir sönen ışık olacağına
İlerleyen alaca,
Herkese görünebilmek için dönerken
Birkaç saniye kaybolan fener olacağına
Kimse gitmesin yoluna boş ver,
Sen kırmızı ol hep...

Ne uzuyor ne kısalıyorum yanında
Bir oradayım bir burada
Ne noktasıyım cümlemin,
Ne soru işareti
Ya ünlem olmalıyım
Ya da üç nota...

Ozan Türk

Veda Gibi

Gece,
Yine en kıdemli saatlerine yetişiyor
Ve ben,
Kâğıtlarda bile bulamıyorum artık kendimi...

Yüz bininci baskı hikâyeler dinlemek
Hoşuma gidiyor anladım,
Anlatmaktan usanmayan insanlarıyla
Geliyor gece...
Ve ben
Değil anlatmak
Kâğıtlarda, kalemlerde
Bilmiyorum kimim?

Bu son günler,
Evden dışarı çıkmak dahi içimden gelmiyor...

Bir zamanların eve girmeyen,
Eve sokulamayan ruzgarı
Sıcak bir sesle
Fısıldayarak kulaklara
Veda ediyor...

Ozan Türk

Virgöl

Bitmiş bir savaşın şehidiyim,
Başarıyla bitirdim görevimi,
Öldüm
Bir sigara yaktım içiyorum...

Bir savaşın şehidiyim,
Kan gölünün yanında sigara içmekteyim,
Seni düşünmekte
Ve de çaresizim...

Savaş bile demedin ya bana
Mızraksız girdim ya meydana...
Yanarım yanarım ona hep...
Bir de sana...
Bir de hala sana yazan ellerime...

Bitmiş bir öykünün noktasıyım
Bir uçaktan görünen bir ev kadarım yani,
Sigara içmekteyim...
Virgöl olma çabasımdayım yani hala...

Ozan Türk

Ya Kapılar?

Omzuma başını koyup
Saçlarını yastığın üstüne dağıttın...
Sana baktım hep
Uyumadığını biliyordum,
Sana bakışımı duyuyordun
Ve artık uyuması lazım deyip
Kalktığımda yanından;
Pencereme yaslamadan başımı
Mahalleme baktım uzun uzun
Aynı yol,
Ağırlığınca yağmur,
Titreten bir öykü.

Aynı yoldan okula gittim
Aynı yolda dayak yedim
Düştüm,
Aynı yoldan geçtim aklımda ilk,yarın ne olacak düşüncesiyle
Ve bir gün
Aynı yolu yürüyüp
Senin açacağıın kapıyı çalacaktım.

Pencereye yaslamadan başımı
Mahalleme baktım uzun uzun
Aynı yol
Ağırlığınca yağmur
Titreten bir öykü
Ya kapılar?

Ozan Türk

Yağmursuzluk Duası

Bir de üstüne yağmur yağarsa
Bu kadar umudun
Emin ol
Yarın bulamam seni
Bir de üstüne sabahın bir körü
Yağmur yağdı mı bu sarhoşun
Emin ol
Yarın hiç olmadığı kadar uzaksın bana

Ya da
Ne güzel bulurum ama seni...
Bir devri
Bir yağmurla kapatırım belki
Belki yepyeni
Bir çizgi film seninle hiç olmadığı kadar hem de...

Ozan Türk

Yalan Alınır

Gittin
yalanlar sattılar bana
istememedim önce, kabullenmedim
şimdi,
hepsini satın alıyorum.

Artık
Her şeyi sindiriyorum içime
Yine başlar gibi olduğunda çarpıntım
Bir de ilaç alıyorum;
Göz kapaklarım ağırlaşıyor önce
İçimde kimyevi bir mutluluğun yeşil halayı
Kollarımı iki yana veriyorum
Ve gittikten sonra sen
Bütün yalanları
Ben satın alıyorum.

En pahalısı da ne geliyor biliyor musun?
Sevildiğini bilen birine
Bu yalanlardan
" O beni sevmiyor "

İşte o an başka bir yeryüzünde ölüp yakılıyorum
Ve sen küllerimi göğüne taşıyan anaç bir ruzgar oluyorsun.

Ozan Türk

Yalnızlığın

Bir vapur sesi kadar duyuluyordu yalnızlığın uzakta
İnce belinde bir yalnız,
O zaman yetiyordu
Sen acısına

Birkaç saat oldu
Fark ettim,
Sahipsin Şimdi çok daha büyüğüne
Artık bir kadının yalnızlığıdır tattırdığın,
Yani ne bir vapur kafidir
Hıçkırıklarına
BırakılmıŐ gecelerin
Ne de binlerce dönümlük bir belde bir el...

Ozan Türk

Yanan Adam

Adam koştu ölüme,
Ölümde hortum tehlikesi vardı,
Branda henüz icat edilmemişti,
Ve yangın merdiveni çok zahmetli...
Adamın sırtı balkonda cızbız gibi olurken,
Beyler rakılarını hazırlıyorlardı ve kadınlar da tabi mezelerini...

Adam iyice kıvama gelmişti artık,
Yavaş yavaş lale gibi oluyordu,
Adam koştu ölüme,
Bu yangında hortum tehlikesi vardı,
Adam koşarak ölüme suçluydu ki
Balkonda on saniye daha kalması gerekiyormuş,
Böyle her tarafı yanınca lezzeti kaçıyor çöpe gidiyormuş,
Rakının yanına da hiç böyle adam çekilir mi!

Adam on saniye öncesi koştu ölüme,
Kulaklarında alev kırmızısı bir ses vardı,
Duyduğuyla yetinmedi adam,
Merak etti...
Adam önce bir baktı sağa sonra soluna sonra yine sağına,
Trafik felç olmuş
Gidilecek başka yer yoktu...
Adam koşarak ölüme suçluydu ki
Adamın on saniye daha beklemesi gerekiyordu
Bu ölümdede bir hortum tehlikesi vardı,
Ve orada şimşek hiç çakmazdı...

Ozan Türk

Yaralı Kuş

Ben bir yaralı kuşu sevdim,
Saçlarımı serip yarasına
Ben bir yaralı kuşu sevdim
İncesinde nefeslenirken bir papatyanın

Ben bir yaralı kuşu sevdim..
Mutluluklarıma onun yarasında veda ettim
Yeni yeni uçmalarında yaralı kuşum
Sevmedigi yerlere giderken
Ustalıkla edindiğim umudumu
Onun yarasına tütün ettim

Ben yarasında kaldım..
Saçlarımla umutlarım yarasıyla
Sabahın oluşunda sustum...
Ben bir yaralı kuşu sevdim....
Kanlarımla birlikte zordu bu konustum.. (Sercan Koca)

Ozan Türk

Yaşayacaksın

tüm kalabalıklar gitti bir yağmurda
hüzün, yapayalnız bir balçık gibi yapıştı paçamdan
çekse içine can tatlı
çüksan dışarı kalır kuru ve siyah izleri
tırnaklarının içinde topraklaşmış bir gemi

çaresiz, yaşayacaksın

Ozan Türk

Yaz Beni! Peki

Seni yazamam sığmazsın
Denizi yazamam
Ömür sürer
Kemanı yazamam ya da üç harfli kalır...
Belki biraz gözlerinden çalarım
Belki biraz kemanla meşguliyeti olan ellerinden
Belki bir köpük çalarım denizden
Belki ay vurdururum yüzüne
Gülüşünden çalamam
Sadece daha da aydınlatsın diye...

Saçlarına sarmalı sonra kemanını saçlarından yüzüne dalga akmalı
Sonra şarabı denize dökmeli
Eee! O da onun göz hakkı
Seni içmeli
İçip
Sarhoş olmalı
Bin defa tövbe deyip
Gene sana başlamalı

Ama ellerinden çıkmalı
Ellerin saçlarında olmalı
Saçların dalgalarda
Dalgalar aç barındırmalı
Tanrı burada biter!
Dalgalarına tapmalı...

Ozan Türk

Yedinci Nefes

Ay, ilk defa yaklaşmıştı,
Işığı olmayan bir mahalleye,
Artık mahalle ayla aydınlıktı...

Mahalle sakinleri,
Birbirlerinin gözlerine suçluca bakıyorlar,
Kuşku yeniden diriliyordu...

Demlenmek üzere ocağın üstündeki çay,
Son kıvama geliyor,
Ay,
Gözükara kentin karanlık mahallesine,
İlk defa gülüyordu...

Ozan Türk

Yeni Biri Geldi (Kar) Hoş geldi (Maşa)

Her şeyi söylemek yanlış, eğer içinde bir şey varsa hemen söylemeyeceksin. Söylemediğin takdirde ve bunu tutmak mantıksızlığında kalbin yorulabilir ve sen eskisi kadar dayanıklı, genç olmayabilirsin. Yaşadıkların tam da sana içinde ne varsa neyse söyle derken karşılaşmak susmak çılgınlığıyla, senin doğruluğunu kırabilir ama yapacaksın.

Kimi hisler çok garip geliyor kulağına ve beynine, özlemek gibi ve sanki söylediğinde özlediğine özlediğini bu senin özlemek sancını azaltıyor ama söylemeyeceksin. Susmak deliliğini yapmadığın zaman delirmiş olabilirsin.

Söylediklerin ya da söylemek istediklerin bu kadar yoğun ve engel olunamayacak seviyede ise buna rağmen durduracaksın eğer bu tek bir şey için demek olacak; söylemek isteyip söylememek akıllılığında olduklarını duymak için. Çünkü bu sana söylemekten daha güzel gelecek, bir çırpıda silecek, göz kapağındaki ağırlığı yok edecek. Aslında "yaşananlar" ın olmasa ve de "konu dışı yaşadıklar" ın, bunları düşünmeyeceksin belki ve bu da sana "konu dışı yaşadıklar" ının, seni ne kadar duygu düşüncesizi yaptığını hatırlatacak. Bunları beyninin sadece bir saniyede sana getirdikleri olarak düşünürsek ve bu karmaşanın tüm bir geceye tecavüz edeceğini hesaba katarsak, işin biraz zor görünüyor.

Sana bir kez daha söyleyeceğim, her şeyi söylemek doğru değil, acını içine atmayı nasıl beceriyorsan özlemeyi de içine atacaksın sevmeyi de kimi zaman. Biz buna büyümek diyoruz...

Hoş geldin.

Ozan Türk

Yeni Yüz Kolonileri

Artık geri verilebilir tüm
Tarihi geçmiş zaferler
Artık hedefini şaşırmiş
Birkaç mermi olabilir
Emek verilmiş sözler...

Artık birkaç kişi daha uyuyamasın yer altında
Birkaç gecekondu daha yıkılsın
Çocukların üstüne benzinler dökülsün
Birkaç eski konak
Daha utansın tarihinden
Artık
Bir kaç gariban daha yaşamasın köprü altında...

Birkaç köy daha boşaltılsın
Anadolu'da
Ve birkaç şehre daha tükürülsün
Artık geri verilebilir
Tüm tarihi geçmiş zaferler
Kolonilerle bulunsa da
Bambaşka yüzler...

Ozan Türk

Yeşile Kaçıyor Gözleri

Güneşi görünce gözleri
Şımarıyorlar hemen
Yeşile!
Yeşile kaçıyorlar
Baharın bir günü...

Katarakt bir bezginlik
Gözlerimdeki
Bir iki saniye fazla değil
Onun gözlerinde gördüm
Moda'dan denizin eksik yeşilini...

Ozan Türk

Yıkım

Adını Beyoğlu tarihine altın harflerle yazdırmış,
Çatısından arda kalanında güvercinler besleyen,
Ve o muthiş İstanbul zenginliği sonrasında,
Tinerici cocuklara emanet,
Eski bir konak gibiyim...

Yıkılmanın anıdır bugün...

Ozan Türk

Yıldızlar ve Deniz Feneri

Yıldızlar yakın
Gözlerimi kapadığımda daha iyi görüyorum.

Uzun zamandır beklediğim bir şey kapımı çalıyor,
O olduğunu bilmeden açıyorum,
İçeri giriyor
Bundan memnunum.

Yıldızlar yakın,
Yürürken yanından geçmiyorum gölgelerin
Bana eşlik eden her gölge senin.

Konuşuyoruz sonu yok bir yol boyunca
Anlatıyoruz
Anlaşıyoruz.

Yıldızlar kayıyor sıra sıra
Birden bir yabancıyı öldürüyorlar önümüzde
Yürüyoruz..
Hızlı bir trafik var gökyüzünde hala,
Önümüzde endişeler gaspa uğruyor,
Kapıp kaçırılıyor "acaba"sı karanlığın

Gözlerin yol arkadaşı gözlerimi yine ilk kez görüp
Merhabalaştığında
Esirler, geride kalanlarına, ulaşamayacağı tasdikli mektuplar yazıyorlar,
Göğsün çıkıyor yerinden
Göğsün yanıyor
Ellerimi sırtında birleştirip
Bedenimi bedenine var gücümle yapıştırıyorum

Ne kadar yanabiliriz beraber?

Kayıp gidecek yıldız,
Sönecek mum kalmadığı zaman
Yağmur başlıyor

Karşımdasın hala

Tren istasyonunda
Büyük bir patlama sesi ve bir alev
Gökyüzüyle tokalaşan..

Eylül sireni duyuluyor sokaklarda
Karartma başlıyor şehirde..
Karşımda,
Görebileceğim en aydınlık deniz feneri..

Ozan Türk

Yoksun

Seni özlüyorum,
Biliyor musun?
Yanımda yoksun...

Ozan Türk

Yoktum

Seni sordu gene karada biri
Beni yordu
Seni sordu artı bir limanda
Fazladan biri
Ne söylenebilirdi ki
Bilmediğim bir limanın bilmediğim dilinde

Yetmedi
Seyirde martılar
Deniz,analarına kadar
Takibinde hüznünün yunuslar
Tekrar tekrar ve tekrar
Dalar çıkarlar
Ve yetmez
Daha da
Her gördüklerinde alesta!
Her gördüklerinde sorarlar...

Ne söylenir
Sustum
Dalgasını bilmediğim
Daha yeni tokalaştığım okyanusun dilinde
Nasıl söylenir sen
Bilemedim sustum
Nasıl söylenir yoksun
Yoktum...

Ozan Türk

Yol Gibi Yolda 1

Ağır kanaması olan yolların
Uyumaz sülükleri gibiydi
Trafik Őeritleri
Ve
Buralardan kağmazsın der gibiydi
Seksenden sonrası ezebilirdi sülükleri

Ozan Türk

Yol Gibi Yolda 2 (Papatyalar Olmasın)

Devasa yolları daraltırdı toprak kokusu
Hiçbir yağmur o kadar berrak kokmazdı
Kır çiçekleri saçlarını savururdu,
Papatyalar bu hikâyede yer almazdı...

Ozan Türk

Yol Gibi Yolda 3 (Yolda Söylenemeyen Gerçek)

Ağır ağır can çekişen yolların
Dinlediği dertler kadar çok
İzlendiği gözler kadar gitmiş
Unutulmuş acıları kadar hiç
Görünmez,
Hacmi büyük
Sular gibi söylenmese de olur gerçekler...

Ozan Türk

Yürüyorlar

Biz yürümüyoruz ki
Her şey yürüyor
Bostancı tanzimindeki adımlarımız hani
Hangimizinkinin üstünde,
Hangi denizden sökülmiş toprak dolu kamyon,
Geri dönüşlerde gözlerini yalnızlık kokusuyla dolduran
Sessiz ve demir demir, soğuk, kapanmış dükkânlar...

Vapurları da alacaklar onlar da yürüyüp gidecekler
Hem de vapur ellisinde,alan otuzundaysa
Ne kötü koyar bir vapura bu teslimiyet
Ve biz yürümüyoruz ki en az vapurlar kadar
Her şey yürüyor
Yürütülüyor zamanlar...

Otomobilinle üstünden geçerken bir yolun
Bu üstünden geçtiğimiz yer benim evimdi demek gibi
Yürüyor her şey
Biz yürümüyoruz ki
Yürütülüyor
Ve öyle insanız ki yani
İzlemek ilk kaidemiz sadık ve sessiz...

Şimdi düşünüyorsun
Gitmek mi yoksa kalmak mı?
Yani mesele gidip döndüğünde her şeyi bir anda görememek mi?
Yoksa kalıp yavaş, sadık olarak insan olmana ve sessiz izleyerek,
görmemeyi mi?
Yürümek mi dedim?
Bizim ayaklarımız yok ki?
Ayakkabılarımız var...

Ozan Türk

Yüzleşme

Yan yana gelir yüzlerim,
Vurduğu zaman saçların gözlerime...

Bir yüzüm sen der,
Bir yüzümde bela küslerim...

Yan yana gelir;
Yüzleşirler,
Yüzlerim...

Gözlerime merhaba derken gözlerin...

Ozan Türk

Zaman Makinası

En özlediğim,
Ve hasretlendiğim,
Bir şarkıyı bile bulur bulmaz
Çevirip çevirip dinlerken ben,

Kimbillir ne olurdu
Bir zaman makinası olsa elimde...

Ozan Türk

Zamanım

Zamanım;
Bir şairin en verimli hali şu an
Günüm;
İyi ama düne nazaran
Hayatım;
Vip uçuyor memleketimden

Ozan Türk

Zom Hatırası

Şimdi bu saati durdursam
Nereye kadar...
Günde iki kez
Gidişini doğruladıktan sonra,
Şimdi bu saati durdursam
Neye yarar

İzmit'te
Zom Bar'ın yuvarlak masalarında
İki şövalyeydik
Kadehlerimizde sevişmelerimizden kalan iniltilerimiz
Boğazımızda düğümlenen Excalliburlarımız
Ve o andır ki şimdi
Zom'un en dolu anı
Gidişini doğruluyor gene saat...

Neye yarar
Bu saatten sonra durdursam saatleri
En az iki kez doğruladıktan sonra gidişini...

Ozan Türk